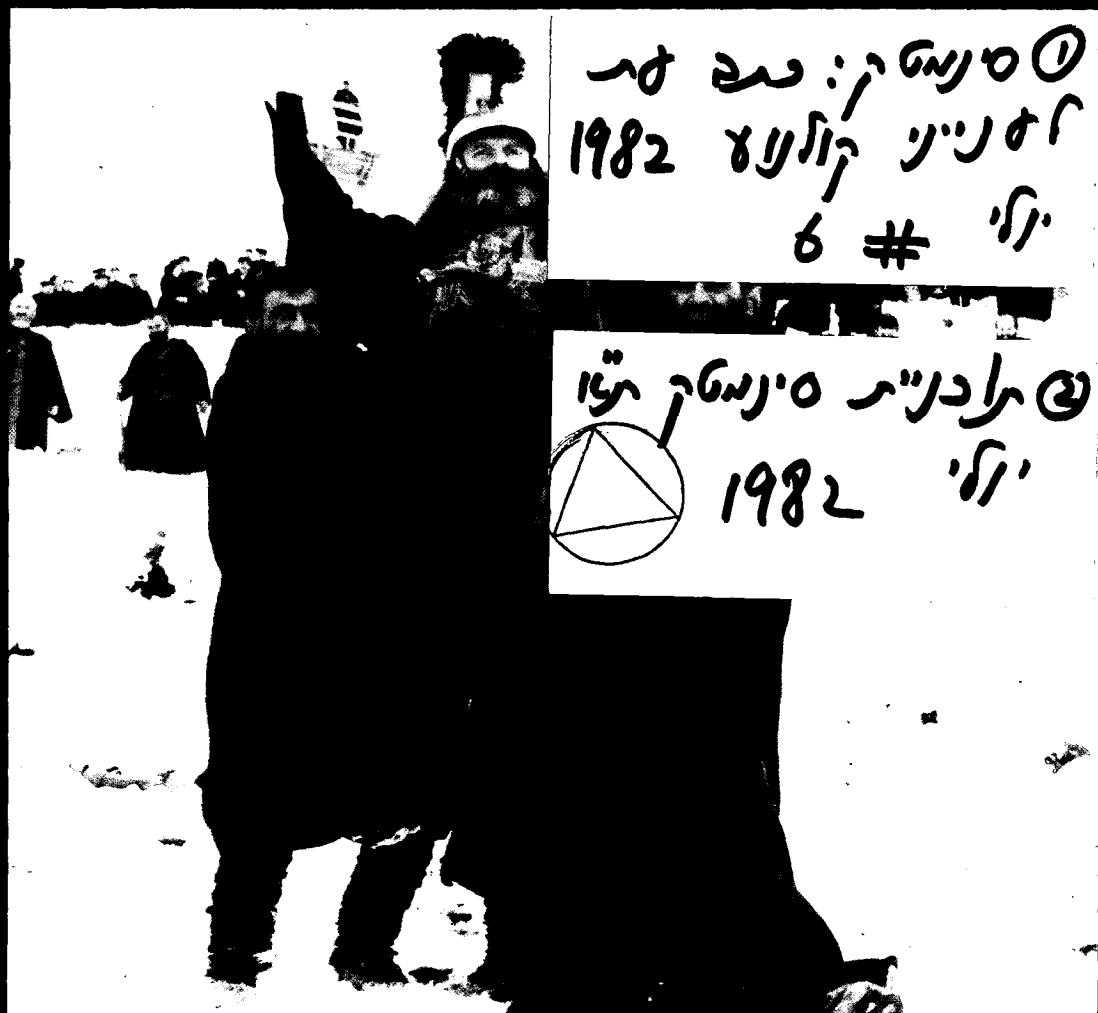

פּרָנְסָז

תוכנית הסרטים
פסטיבל קאן 1982

סרטים החדש
תשקיף ביקורת

יולי 1982
גלוון מס' 6

"אלכסנדר" – סרטו של THEO ANGHELOPOULUS

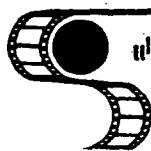

איזה שותים היום?

-תפוחים, לימוןדה, אשכוליות או תפוחי עץ.

שקט

חוטיilmphen ה'שלאל'
עירות תל-אביב - יפו
אוניברסיטת תל-אביב
הארצון הישראלי לסרטים

**תכנית סינמטק תל אביב,
חודש يولイ 1982**

משאי החודש

- סרטים שזכו באוסקר
- סרטים בהשתתפות ג'ו בלווי
- סרטים לכל המשפחה

3.7 מוצ"ש

19.30 אמריקאי בפריס (ארה"ב 1951)

AN AMERICAN IN PARIS

Vincent Minnelli

במאי: ז'אן קל, לסל קארן, נינה פוש, ז'ורז גיטר.
 שחקנים: ג'ין קל, רוזין הרלקה (מנג'יל), הבמאית ונסנט ע"פ "הפרט", רוזין הרלקה (מנג'יל) והברואגרט-ריון-שחקן ג'ין קל, את אחד הסרטים המתקיילים הדרושים בכל הדורות. הסרט כה באורך כ סרט לטולוור-ל-וועד (ונועד לאירועים אוטוקריים ומתקיים אירען, אמריקאי דוחشب לאופתיה ובמותו להלילה ולפסטום. הוא בצל קלטוני דומה לאופתיה ובמוות המשוסיקה והחרוקים החל אינגלטי מן העלילה והתפוארה הדומאקס, לציריהם הצפתחים הנגדלים (טלולו וטוטך, אוטרילו, רנואר ועוד). (111 דקות).

20.00 מסע השחקנים (וון 1975)

THE TRAVELLING PLAYERS

Theo Angelopoulos

במאי: תיאו אנגלוולוט
 שחקנים: אודה קטאמאנידו, אלקי גיאורגלו. אחת מיצירות המופת המודולות של הקולנוע המודרני. אングלוולוט ("אלכסנדר") יוצר אפס מרשימים נאיכיווין הקולנועי וונדק אחר מסע של שחקנים נזהדים בוון בין השנים 1952-1939. תיאו גורלם של חבריו הלהקה הרגזגה שהם מעלים ואפשר לרימאי לתרום מוחדר מנקודות מבט מרכסיטית על התהיפות הפלוטיות העורבות על יון בשנים גורלוות אלו. (230 דקות. דובר יוונית תרגום לאנגלית).

6.7 יום שלישי
 18.00 בן חור (ארה"ב 1959)

BEN HUR

William Wyler

במאי: ויליאם וילר
 שחקנים: צ'אלטון הסטון, ג'ק הוקינס, סטפן בולד, היה הדריטה, יוי פריפט. עבר הדר היהודי ראוותני מס' 3 לרומן ההיסטורי מאת לו ואלאס המגולל את מסכת החרופאות, הנדרitos, הסכנות, ההשפטות והנעהות של קיר יהודיה הנפלש שבבבבון. ומהנער בהשפט צביווילו של ישו. ויליאם ("שותני חיווי היפוטי ביוור") יילר מותיר את הסרט בתהום הדרושים והולויים המוסכמים. אוטקר — (217 דקות).

21.30 צערום פרועות ושבבים (ארה"ב 1978)

NATIONAL LAMPOON'S ANIMAL HOUSE

John Landis

במאי: ג'ין לאדריס, טים מאטסון, ג'ין רונן.
 שחקנים: ג'ין בלשי, טים מאטסון, ג'ין רונן. סטיריה אמריקאית מגוונת שנעשתה בתבב העת האסטרית והחשוב. ד"שווילמן לאFOUND. השט מורה ובמניתו סטיריה שנואה, פארודיה לעל טרמיים ("טוטלטוט") וסתם קומדיה מטרופת עשויה בטבע טעם. העלילה בעה סביב החיבים בקהל'ן אוטקרקי בו מתרחשים הדרושים גאותות. במרתת החברויות תלחמי טרמיים מוגבאים בעיל' נטוות מלודיסטיות פואאסטיות. בחתימת הסרט גאנדרה מעוררי הסימפתייה הם תלמידים גאנדרה שהחברה גנטויהם אנטרכיסטיות וההתניות. (109 דקות).

7.7 يوم רביעי — יום קולנוע ארץ — סרטן מדע בירוני

ALIEN

Ridley Scott

במאי: דרלי סקט
 שחקנים: טום קרטר, סיגרני וויבר, ג'ון הארטן, יות' קוטו. סרט מרע בידויו על מסע אעים בחלל. מפלצת אינטגרלית, לא מוכרת לאדם, הזרה להללה העשויה לרבה כבל אל כדור הארץ ובלחות העוברות על צוות הספינה. ודרלי ("הראולס-טיטם") סקט עשה שימוש רחב במשמעותם של סרט חזות אסתטית ודרמטית מיוורתה במיניה. (111 דקות).

12.00 2001, אוריוסטה בחלל (בריטניה 1968)

2001, A SPACE ODYSSEY

Stanley Kubrick

במאי: סטנלי קובריך
 שחקנים: טוני קורבריך, ג'רי לוקר, ויליאם לילטבריך. שי סי פורו מודע בידויו ממשלבם. האחד פרה-היסטוריה והשני פוט-עתידי. בראשון תיאור פלאטי של מציאות מימה הדרושים של אוניברסיטה והריאת על ידה בכח הדמיון בלבד והשני כמשל המבון למור דברם על הahaha למורשת שהוא מתאר מציאות עתידנית (מחשב של חילית המונפה להשתלט על יוצרו). (139 דקות).

21.30 המטרו האחרון (ערפת 1980)

LE DERNIER METRO

Francois Truffaut

במאי: פרנסואה טרוף
 שחקנים: קרולין נבר, ז'ראר דפארדייה, ז'אן פואטה, היינץ בנט. סרטו האשכנז של רוייט'ן וטוטס במלמתה של העולם (כמו ו'אן מאדר), מבנה וונגון שושות דר וואנוור אטור במאיר ז'הדי — איש תיאטרון מוכשר — המסתור מואמת הנאים במרחף תחת בית התיאטרון ומשם נזרק לאשתור כיבוד למלחה את העסקים ליליבים ואלה הצעה. האשה מואתבת במכבב ההצעה, צער חם מג, חבר בריסטטנס. (130 דקות).

4.7 יומ אשות

19.00 המרד על הבונטי (ארה"ב 1935)

MUTINY ON THE BOUNTY

Frank Lloyd

במאי: פרנק לוד
 שחקנים: קלרק ג'יביל, ג'רלט לההוון, דלוי דיגס, גונלד קרייספ. הגירסה הקלינועית הראשונה והטובה ביותר לזמן המפרסם מאת צ'ילס נורדרהן וג'ייל היל ההל מתואר את רוחותיו הצעירות הבלתי אכזרית ה-18. צוות ספינה נתקל בבר הבלתי נוכנה ומדר קרייספ לההוון המאזרין, מתמודד ומוחיש באיל צירוי. אוטקר — (132 דקות).

21.30 טום גינס (בריטניה 1963)

TOM JONES

Tony Richardson

במאי: טוני ריצ'רדסון
 שחקנים: אלברט ג'ונס, חוניה יירק, זו גירפית, דוד וונר. עבר מועל, שופע חיונות פיסית לוזמן מאות נהגי פילדינג המתאר את הפלתקאותיו של פלייבון דה מהאה ה-18, מורה שגדל בדרי אציג המותאבח בעירה הבלתי נוכנה ומדר ענד לסוף השוט. הסרט עט מבהירות על המקור הספרותי ומשתמש בכל הטעניות האפשריות ("פרדי", פריימס), עיריבה דתולוגית, מעברים לא מקובלים בין הטעינות, כוורות נסח הרטס האלים ושירים הממלאים תפיד של קריינור. אוסקר (128 דקות).

ספר יידורתם של שני יצורים בודדים. עיתונאי מיוואש מוחסכל וילדה קטנה שהופקדה אצל ע"י אימה. בין השנים מפתחת נזירויות ייחודיות ביןיה לבין רבי. תוך התהווויות קטנות, מוזות ורומיים, החרווה השולט בסרט היא של ארעיתו. האරਊטים מתוחשים לא מפני שהם צפויים או מותכננים — הם פשוט קרים. (60 דקות).

יום שני
12.7
תשוקה אפללה (ערפת 1977)
18.00

CET OBSCUR OBJECT DU DESIRE

Luis Bunuel

בימאי: לואן בונואל
שחקנים: פרננדו רוי, קרול נוקה, זולין ברתו.
אופטימיה מס' 3 לזרמן מאת פיריו לואן שהועבר בעבר לקולנוע
בידי זאק דה גונזאלז ובוליאן דוברגו. באירועה אופתית
מתואר בונואל ("סוד הקסם הבוגרי") ספר של השקוה, סכל
ואהבה העוד אבדן וחושם, בין גבר גיגל העמיריה לנעה צעריה
ויריפה בהשלוב (מן) התקפה חריפה על החברת הבוגנית
ועל גונזאלזה הקטלית. כמו ברטשו האחרום, גם בטעתו
דפקקיי היה חור נשא התיכול והאהואה שאינה שאניה באן
עלולם של סיפורה. והוא סרטו האחרון של בונואל. (103 דקות).

מטע השחקנים 20.00
רואה 5/6 בשעה 20.00

יום שלישי
13.7
הוגו היפו (ארה"ב 1975)
17.00

HUGO THE HIPPO
William Feigenbaum
בימאי: ויליאם פיגנבוּם
שחקנים: מערצת היחסים האמיציה בין הוגו, שריד אחרון למשפחת
היזופוטמים מניבור לבין נער צער. סט האנימציה זהה
מלוחה בקריות וישראל מפי האוסטנודס וברל אייבס.

מעתה ועדעולם (ארה"ב 1953)

FROM HERE TO ETERNITY
Fred Zinnemann
בימאי: פרדריך זינמן
שחקנים: ברט לאקסטר, מונטגומרי קלייפ, פרנסיס פינדרה,
דונה ריד, ארטיסט בוגניין.
אדרטמיה קלונלית מלחמות לרומן ובו המכמר מאת גיימס
ג'ונס המתרחאת את חי הצבאה האמריקאי ביהוואי לפני מתקפת
היענבים על פל הארבור ב-1942. היטט וחוקף את המים
הכבד, מתאר עמורה בין הפטן לבני הסטודיו שננסה ללוד
אוור לטעשת את אופיו ויש בו סצינות מיטה שהו נועזות מוד
בשנת החמישים המוקדמת. שישת אוסקרים ב-3. (118 דקות).

פאטון (ארה"ב 1970)

21.00
PATTON
Franklin J. Schaffner
בימאי: פרנקלין ג'י שאפנער
שחקנים: ג'רמי סי. קרל מלן, מייקל ביטס.
התריטורי המוני של פרטיסט פורד קופלה (כח באוסטר) מעלה
את הקאריריה העבאי של הגנרל האמריקאי השני
במלולוקה, ג'ורני פאטון, הרטס פרק את הופעת המלחמה
לפרטיה הקטניות והגורלוּים, כה באוסקר 1970. כמו גם ג'ורני
סי. סקוט דובצני. (73 דקות).

יום רביעי — יום קלונל אורך — אקירה קורוסואוֹה
שבעת הסמוראים (יפן 1954) 14.7
10.00

THE SEVEN SAMURAI
Akira Kurosawa
בימאי: אקירה קורוסואוֹה
שחקנים: טושירו מיפונגה, איסטו ימאדה, נאקדאי טאטסויו.
אפוס היסטורי מלא אלמנאות וועליה המוכר מערבן במונגו
ובסנגנונו. תבורה של שעידי אדרמה חסוי אונים מזומנים שבעה
סמוראים שגנו עליהם מפני שודדים והחמושים את כלם.
קורוסואוֹה מתחמם בכל השכללים הטכניים שעמדו או
לשווין, הקבץ החושך הקולוני וועללה הדימויים מודרים
לטלושן, השחוור ההיסטוריה שלו ווותני וזרוק ואכן בו
רומנטיות מזוהה המאפיינת אפוסים היסטוריים אחרים.
הילילה ששמה א"כ בסיס למערבון של ג'ון טריג'ס "שבעה
הומולאים".

יוג'ימבו (יפן 1961)

12.00
YOJIMBO
Akira Kurosawa
בימאי: אקירה קורוסואוֹה
שחקנים: טושירו מיפונגה, איסטו ימאדה, נאקדאי טאטסויו.

FAHRENHEIT 451

בימאי: פרנסואה טריפו
שחקנים: אוסקר רור, ג'ול, כריסטי, סיריל קוואק.
ספרטס והאהבה אליהם עומדים במרכו סטו של טריפו
המוחאר הכתובה. בחרה תעינויה בה חל הופעת הריבוע
עימות בין אינדיביזואל לבין החברה הסובבת אותו. גם כאן נוצר
הסרטן הוא אחד המונחים על שפת הסרטים, הוא מותה אהב
במודחת עצירה, עורך היכרות עם הספרות ומתקומות נגר
השלוטות. (112 דקות).

ואולנד (ארה"ב 1981) 19.00
Peter Hyams

בימאי: פטר היימס
שחקנים: שון קורני, פטר ביל, פרנסט טרנרטון.
מערכן קלאנטי מסקום התהוושותם בدلל. קצין בשוחר שאינו
טופולר בך אך המונחים עליו נשלה מסקום נירוד בחבאות
ומלה שאת הקוללה המקומית פוך גל של החבאות
רציחות מיסטריות. כמו "בעזרו ים", מוצע עצמו הגיבור
בורד במכערת. אשנה גוטש אוטו וישן מן התושבים אין
ਮוכן לבל לעורתו. (109 דקות).

מפגשים מהסוג השלישי (ארה"ב 1977) 21.30
Steven Spielberg

בימאי: סטיבן שפילברג
שחקנים: ריצ'רד רורייפט, פרנסואה טריפט, טרי ג'אג.
אין לנו היצורים בקיים, וזה המוכר המוטבע אלינו ע"י
הסרטן. עיר אמריקאי שהייתה עד לנחתות "עטם בלתי מזוהה"
בקרכוב מצלחה לחיות נוכח ביפויה הארשנה בדורותיה בין
מדעניים מכורר הארץ לאורחות מן החלל החיצון. איש
הפעלים בימים טראומבל טראומבל (שהיה גם אורה ריאן על
האפקטים ב- "אודיסיאה בחליל"), מבים כמה סכנות מומת
באיכותו ייחודה היוציאלית, העותק שיוקן בסימטוק הוא
הגראסה שנערכה מחדש ע"י שפילברג לפני שניםות.

מוש"ש 10.7
ונגטי פיטוון והגביע הקדוש (בריטניה 1974) 19.30

MONTY PYTHON AND THE HOLY GRAIL
Terry Gilliam, Terry Jones
בימאים: טרי ג'יליאם, טרי ג'ונס, ג'ין קליס, טרי ג'יליאם, טרי ג'ונס.
שחקנים: ג'המ צ'אפון, ג'ין קליס, טרי ג'יליאם, טרי ג'ונס.
אטורה מותגלת על האפקטים והיחסויריה עצמה. העלילה
ארתור לשכנע את אביריו אנגליה להציגן אל השלוחן העגול
של מצדקת קמלוט. במצבות האלוהים יצאת חבורת
האברים לחפש את הגביע הקדוש. (95 דקות).

העוקץ (ארה"ב 1973) 21.30
George Roy Hill

בימאי: ג'ורג' רוי היל
שחקנים: פול ניומן, רוברט דודו, רוברט שאו, צ'יארלט
דאיברגן.
סרט מציאות סונגון, כרוב, מבוים ומכרע כהלה, בעל עלילה
מפולטות, חלקה ומפתיעו השיר לאמשען הניבו האמיות
של הסטן. דמותו היגורם הדאנזיסים מעוצמתו עד
למינימום. שנ שותפים רמנאים מעדרים על שלוחה המכובד
למאנפיה בשקו. מונען מההפקת עלילה
מלאת ספחים, הפתעות וshall על כלין יש לשרט
בונה לענות. אוסקר 1973. (129 דקות).

יום ראשון 11.7
אגירדה ועם האלים (גרמניה 1972) 19.00

AGUIRRE, DER ZORN GOTTES
Werner Herzog
בימאי: רונר הרצוג
שחקנים: קלאוס קינסקי, סטיליה ריברה, רוי ג'ה.
ב-1965: והוא דן לפה דה אגירה, מפקחיו של פיאורן,
המצבאי הספדי, כובש דרום אמריקה, למסע בלתי אפשרי
ביחסו העריו האגדית לדודו בגונילים של פרא. והוא זה
משמעותו של מלחמות של מלחמות מזעאו את מורות. כמו סטרוץ
המוחארים של הרצוג, גם "אירה" טובל בם של דימויים
מיינולוגים והאורה מיטית ומאימת. (95 דקות).

אליס בערים (גרמניה 1973) 21.30
Wim Wenders

בימאי: וים ונדרס
שחקנים: ריריגר פוגל, יאללה רוטלנ, לייה קרויצר.
הילדה שמשה א"כ בסיס למערבון של ג'ון טריג'ס "שבעה
הומולאים".

<p>המקשים להקים מוחרש לאחט ווק. הסרט פותח ביום שחרורו של אחד מהם מבית הכלא, נמשך תוך צענית מדריך מטורופרקי והובילו לחששות מושגניות ומשורה נמרחות בראיין, מהפרקי ומתחסנות מסטיסים עם בניית גיבורו הסרט לשער הגלובלי. ריק, בבית הסדרה, להילו דמג'ורס של אלבטים פיטשי, בסרט משולבת הופעתם של ארתה פרנקלין, רוי צ'ארל, ג'ים בראן ועוד. (133 דקות).</p>	17.00 פיטשיים (ארה"ב 1970)
<p>WHAT'S UP DOC? <i>Peter Bogdanovich</i></p> <p>ביימה: פיטר בוגדןוביץ'. שחקנים: ברברה טוטריינד, ריאן אוניל, מדן כהאן, קת מרס. מוסיקאי: מפורר וראטרטן, קלעטני לדורות, פטפטם קומיים הרקסטוקן, מושגות והונגינה תכשיטים. ספלטוק של המטרופרקי לקלעט פיטר ("הצענת דקלונגע האהורונה", "זילקלודיאן") בוגדןוביץ' המבוססת על שזרו מגיבון הלוייזום אופנייניס, החל במרדיי קריסטן והפארטוט של אביסן וכלה במיריעים נסח' "בוליט" וכטוטו ביל' וילדר. (94 דקות).</p>	18.7 מה נשמע דוק? (ארה"ב 1972)
<p>ROUGH CUT <i>Don Siegel</i></p> <p>ביימה: דון סיגל. שחקנים: ברט רניילנד, סללי-אנן, רוד ניבן, טוממי ווטס. בעירתו נשי מנסה למפקח מושעה להлеч' את דריי על יהלומים מתהכחים שהצלה להנהי את דריי על יהלומים לא מעברים (מכאן שמו האנגלי של הסרט) בשווי של 30 מיליון דולר. לאחר שורה ארוכה של סרטי מתח מעולים ("האריד דומומוס", "הרירה מאלקטרואן") מבים דון סיגל קומדיית מתח מהנה המשועשת. (111 דקות).</p>	19.00 יהלומים על כל דבר (ארה"ב 1980)
<p>יום שישי 19.7 ב-1941 (ארה"ב 1979)</p> <p>Steven Spielberg</p> <p>שחקנים: דן אייריקון, ג'ון בלושי, נד ביטו לון גאר. אחר רטרט מתה ("רויאל"), סרט רודריך ("שוגרלנד אקספליינר"), סרט מוד דידיין ("מאנז'יסמן מן הסוג השלשי") ובפניו סרט הרפטקאות ("שוזדי התבהה האבוחוד") מתודעה הפונומו הקולוני שטבן שפלביג עס' גונדיין. יותר סטיריה מלוחמת מתח מושחת, על כל צלול יפנית ומפלה. המופיע הנומיסים לণג'ון איטה הילו-הילו במלוחמת העלים השניה. ג'ין בלווי בתפקיד טיס מטורף, עצני ותאב קרבות. (118 דקות).</p> <p>מציצים (ישראל 1972)</p> <p>בימה: אורן ודור. שחקנים: אורן והר, אריק איינשטיין, מונה וילברשטיין, סימה הורי שבסנתה הנמל בת"א וספריר יירודות של שנים מתחשבו האבדים של האווור, אורן והר בעור מציל ילודות וארך איינשטיין בומר דיסקוטקים מודרני. סרטו הטוב ביותר של אורן והר.</p>	19.00 יום שישי ב-1941 (ארה"ב 1979)
<p>יום שישי 20.7 הרפתקאות גומי ובגזה (הוזו 1969)</p> <p>THE ADVENTURES OF GOOPY AND BAGHA <i>Satyajit Ray</i></p> <p>בימה: סטיאג'יט ראי. שחקנים: טפן שטרוגי, רובי גום. סרט מצוין, מollow בכל פה לל' מי שיائق להם ועוד. סטיאג'יט ג'אראט ג'אנגל'ץ' רוי, גול הביאים ההוריים, צער-טל חינוך ויפוי, בעל תלbosות מקסימיות ומוסיקה ושירים גוניג'על, לבן מען גונגה בבוררים וילויים אודור שיני גונרים לאו זילוחים המציגים (בעריה ברכרה של שודה) להשכין שלום ואהבה בין שני ממלדות ריוויאן אגדה על פיה נעשה הסרט נכתבה עיי' סבו של רוי. (120 דקות).</p>	17.00 הרפתקאות גומי ובגזה (הוזו 1969)
<p>FIVE EASY PIECES <i>Bob Rafelson</i></p> <p>בימה: בוב רפלטון. שחקנים: ג'ק ניקולסון, קרן בליזיק, ביל ג'ון רוש. מוסיקאי מעטני, משליכן אינטיליגנט, בן למשפחה בורニアנית עשרה, ברור מעצם, משפטו, מכשרונו מהתיחי-ויתוי אל דיפ', דיפ', דיפ', דיפ' שווים נגולי המשקיע רגשנות או אינטלקטואליות. רפלטון מצלצל בעמ'ים ("דילינגר") מילויים הסרט תחתמאות מרושים וסחף ובונה אותו כסיטואיציה של איננו הופך את גיבוריו לניציגים של דורו שלהם אלה מתרוכנו רק בהם. (119 דקות).</p>	19.00 רости חיים (ארה"ב 1970)
<p>RASHOMON <i>Akira Kurosawa</i></p> <p>בימה: קיירה קורוטסואה. שחקנים: טושирו מיפונה, מיצ'יקו קו, מסיאו-או מורי, טאקו-אשי שמורה. סרט שסיכה בזדהמה את מבקרי קורוטסואה את הולנדי פטטיב וונעה 1950 ועוד. שמיות בין שודד לבן טומוא-ויאשתו, לטויימו נורוג'ו סטמורואו מתחאר בכמה גויסאות עיי' כמה עדים שכברע יפן ההורסה ממלחמות האזרחים של ימי הביניים. (88 דקות). דבר יפנית תרגום לאנגלית.</p>	17.00 ראשומון (יפן 1950)
<p>IKIRU <i>Akira Kurosawa</i></p> <p>בימה: אקירה קורוטסואה. שחקנים: טאקאשי שימורה, נובואה קאנאקו, קיוקו סקר. סרט פוטי המשלב בקדמי הדריה עלי התרבות והבריאות ומתחאר פקיד עויריה קען הלמד לישע' שמוי ספויים מנסה למעזע משמעות חדש ואמיתיות לחייו. למורת הדעת שטן מן ההוו ומלנשיות הדפניים מצליח קורוטסואה לרוגם לנפשה הדוחה מוחלת עם הגיבור וטבל. את תשומת הלב הוא מפנה מנחדר מפניה המהות אל הביקש אחר תעס שדש לחים. (143 דקות).</p>	19.00 איקירו (יפן 1952)
<p>DERSU UZALA <i>Akira Kurosawa</i></p> <p>בימה: אקירה קורוטסואה. שחקנים: קורוטסאים אחים מעלית קורוטסואה לדור אחד מהם אשרם בסרטיו האחים. התסריט נכתב עפ"י יומני של קעין רוט, ולאידורו אנטינגי, מי שהיה אורה עלי טרילוגיה הסיבירית. קורוטסואה מופיע בשין שווי מילומת שווים זה מהו, מורה מערב. בין איש המשלחת הרוסי לבן מוריוקו והקן, אדם שאינו מנסה לאזבק נרד הטבע אלא דו עיון בהשלמה. הסרט שצילומו מעולים, עובד על הצעפה בשני מישורים, מה שנראה על המסק והתחווה והטמיה מעבר לתמונה. (141 דקות).</p>	21.30 שומר היערות (ברית המועצות 1975)
<p>A RESPECTABLE LIFE <i>Stefan Jarl</i></p> <p>בימה: סטפן יארל. בדבשפות: קניה גוטאטפסון, סטופה סבנסן, אווה גוטאטפסון. סרט החמישי המתאר את התבוננות של שני גברים. אחד מודר, טטופה, מתחם והפקה, מושכית יתר של היירוד, וזה סרט קשה, ליעיתם ברוטאיל המכיביל השלונות הזה דעת הקהל המדפים להעתלים ממנה. במשאל מקרים שענכו בשבדיה נבחר "חיים מכובדים" כסרט דשבדי הטוב והחשוב לאנגלית. בשנות ה-70. (102 דקות).</p>	15.7 יום חמישי חיים מכובדים (שבדיה 1979)
<p>BIG WEDNESDAY <i>John Millius</i></p> <p>בימה: ג'ין מיילס. שחקנים: ג'אן מיילס ולונטן, ויליאם קאט, גרי באן-און. עלילת הסרט מתרחשת ב-1961 ומסתיימת ב-1974. ג'ריה, ג'ריה, שלשה חברים עליי יעד משחרף — סרפינג, ג'לישה על גל' דים. הגלישה עבורה היא איה טגון מיטים. דת, ופוקהן מתמורות. הרסת מתחיל בייחסם בפעגה ומתחאר את מלך ההתבוננות וההדרות שלם. היבמא-תוטסיאיגון ("דילינגר") מילויים אין הופך את גיבוריו לניציגים של דורו שלהם אלה מתרוכנו רק בהם. (119 דקות).</p>	17.7 יום רביעי הגדול (ארה"ב 1978)
<p>האחים בלוז (ארה"ב 1980)</p> <p>בימה: ג'ין לאנדיס, דן איירקוריד. שחקנים: ג'ין בלושי, דן איירקוריד. פארויה טופחת אורתות שניחים, פורעי חוק וסדר האחים בלוז (ארה"ב 1980)</p>	21.30 האחים בלוז (ארה"ב 1980)

18.30 המהגרים (שבדיה 1970)

בימאי: יאן טROL

UTHANDRARNA
Jan Troell
שחקנים: מקס פון סיידוב, ליב אלמן, אורי אקסברג
תלאותיהם של הבודדים המהגרים במאה ה-19
ממלודיהם מוכת הרעב לאורה"ב (90 דקות).

19.30 ארץ חדשה (שבדיה 1970)

בימאי: יאן טROL

NYBYGGARNA
Jan Troell
שחקנים: מקס פון סיידוב, ליב אלמן, אורי אקסברג
החלק השני של הסaga המתארת את חולדות המהגרים
השבויים. "ארץ חדשה" מתחאר את חייהם של המהגרים
בມמלודיהם הרוחה. (95 דקות).

28.7 יום רביעי – יום קולנוע ארך – אנימציה

10.00 20.30 חוות החיות (בריטניה 4-1952)

ANIMAL FARM

בימאים: ג'ין האלטס, ג'וי באצל'ור, צ'ריז טרנטו
60 אינטראקציית הנפשה צירור 300 אלף ציררים 350-ל-סיגוט
באדריפוץ מאת ג'ורג' אורול, המתארת חייהם
בחווה המונגשת את מעבידן הנצלן ומויצאות מתוקן רוח
חדש. (75 דקות).

12.00 גבעת וטרישט (1978)

בימאי: מרטין רוזן

WATERSHIP DOWN

Martin Rosen
עובד מונפש לפניו רחוב היירעה של רייצ'יך אדמס המתאר

סדנא לאנימציה

14-17 צהרים

10-13 בוקר

תרשיוטאות

יום א' הרצתת מבוא: הפקט
8.8 נסתי, תענוג, צלים, בפייה.

מרכז: דודו שוווץ

יוקני סרטים קצרים
מצחה: דודו שוווץ

פדיוקן פלחני

יום ב' יוצרים בקרוב
הסרט: מרצאה אשר לו

פרק במתנות

יום ג' פרקים בתעלות
הקליע: הקולטוע:

מלממייר עד איזוישטיין

מלממייר עד איזוישטיין
מרצה: דוד גריינברג

יום ד' יום קולנוע ארך – המערבות

11.8 נסיטה חופשית למשתתפי הסדנא –
יום ה' הרלווד בשנות ה-30

אינימבר ברגן

12.8 הרטט: כורות הזזה 1933
הסרט: מרצאה אשר לו

מרכז: אנטוניו וויאטסקו

יום א' היניוריאליזם
הסרט: ג'ז'יקס
מרצה: נחמן אינגר

הסרט: ג'ז'יקס

יום ב' דוגסל סירק אמרן
הסרט: ג'נבי האומנים
מצחה: טים דיין

יוצרים בקרוב

16.8 המלודרומה
הסרט: לייל, לחים
מצחה: יהודה סטוי

יום ג' מיקלוש אאנצ'י והקליע

17.8 הרטט: לא תקווה
הסרט: לא תקווה
מרצה: נחמן אינגר

יום ד' יום קולנוע ארך – צוילס
לן –

18.8 נסיטה חופשית למשתתפי הסדנא

שינויים של הנשאים ושותות המוצרים אפשריים.

דמי השתתפות בסידנא 700 שקל (לברטם 650 ש)

פרטים נוספים: משרד הסרטים עת"א קומה 11 חדר 1157,

טל 222546

קיום הסדנאות מוגנה במטרופ המשתתפים.

סדנא לאנימציה

11.7 יום ראשון

9.30-12.15 הקדמה / צפיה בסרטים / תדרוך ביציר על
סרט / תחילת העבודה מעשית.

12.7 יום שני

9.30-12.15 הקרןת כתבי ציור על הסרט / תדרוך בהכנות
סרט לעבודה עם עצמים וחיותים.

13.7 יום שלישי

9.30-12.15 הרטטה בקבוצת.

14.7 יום רביעי

10.00 יום קולנוע ארך – אקירה קוורוסאווה –
כניסה חופשית למשתתפי הסדנא.

15.7 יום חמישי

9.30-12.15 הקרןנה ווינונה סרטוי ספר 8 מ"מ / תדרוך
לסרט משותף 16 מ"מ.

18.7 יום ראשון

19.7 יום שני

20.7 יום שלישי

9.30-12.15 בדיקת הכהה לסרט משותף (צפיה) / עבודה
בקבוצות / ניתוח פס קול / צפיה / הכנסת'
סרט משותף בעבודת צוות.

21.7 יום רביעי

10.00 יום קולנוע ארך – אלפרד היצוק –
כניסה חופשית למשתתפי הסדנא.

22.7 יום חמישי

9.30-12.15 הרטטה 16 מ"מ בקבוצות

29.7 יום חמישי

9.30-12.15 צפיה בסרט המשותף / סיומים.

דמי השתתפות בסדנת האנימציה 800 שקל לחברי
הסימפק 700 שקל.

אונדיסאה מופלאה של שבט ארגנבים הדיגאים למסע נרחדים
כדי למיצאו מקום מחיה חדש. ראלף ריצ'רדסון, דניאל אלוט,
האר אנדראוס, רוי קינר ווורו מיטלן הם בין האנשים שתרכמו
את קולם לטרט.

14.00 שר הטבעות (ארה"ב 1978)

THE LORD OF THE RINGS

Ralph Bakshi
בימאי: ראלף באקשי
ה עבר של האניטור ראלף ("פְּרִיצְׁן הַחֲתָלִי") באקשי
לטוליגי מאה גרא. טולקין המתארת את עלילויותם של
ההוביטים – בני הגבע דומיוני שוחר והשלום. (333 דקות).

16.00 אלגורנו נון טרוטו (איטליה 1976)

ALLEGRO NON TROPPO

Bruno Bozzetto
בימאי: ברונו בוזטו
סרט אנטומורף וההוואה מעין פארודיה על "פְּאָנֶטְׁסְׁהָ" של דיסני.
האניטור האיטלקי בזרו ברגטן יצר שיר וסיפורים
על שיש צירות ווסתלות מוכרת: "מנחת דזאנן מאת
דיביזיה"; "מחול סלבאני 7" של ב' ברוח'אך; "בלר'ו" של אבלו;
"יאלאן גונגו" מאת טביב'ו; קונצ'רטי של וואלאו ו'ז'ו'ו
האש" של סטראיבינסקי.

29.7 יום חמישי

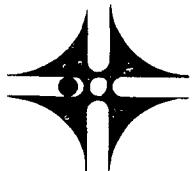
20.30 אגמייזה בעשיות חלק ב'

A NEW AGE ANIMATION

פרק שני בסדרה בה מוקרטת יצירות של אנטומורפים.
眾術istsם של ג'ורג' גראףן, סאל' קראנסק, וינסנט קלינס, ג'ג'
קרפנטרה, מארט בימס ואחרים.

בית הספר לאמנויות הקולנוע

THE TEL-AVIV FILM ART SCHOOL

ברנהלת: דוד גריינברג

מודיע על פתיחת הרשמה לעונת הלימודים תשמ"ג 1982/83.
קורסים מעשיים ועוניים במקצועות הקולנוע והטלזיה. עונת הלימודים בכל הקורסים נפתחת ב-1 בספטמבר 1982. כל הקורסים מתקיים בשעות הערב החל משעה 18.00 במשך ארבעה חודשים.

SCRIPTWRITING

טודדות התרבות העילית והתיעודית לקולנוע וטלזיה. טכניקות כתיבת התסריטים והגשתם למפיק. מבנהו האמנוני והטכני של סרט הקולנוע. פעמיים בשבועיים שלishi וחמשי ארבעה חודשים.

HISTORY OF THE CINEMA

זמן תנועה וחלל בשפה הfilמאתית. ההיסטוריה האמנונית של הקולנוע מראשית דרכו ועד ימינו באמצעות הרצאות, שיקופות, קטיע סרטיים וסרטים שלמים. ההדגשה על התפתחות השפה הfilמאתית באמצעות סרטים קלאסיים. פעם בשבועיים 4 חודשים.

EDITING

(3) עריכה — פילם 16 מ"מ

טודדות העריכה הfilמאתית — תאוריה ופרקטיקה — ב-16 מ"מ פilm לקולנוע וטלזיה.
שיעורם תיאורתיים, הדגמה לדיד שולחות עריכה ועבודה מעשית של התלמידים. שלוש פעמיים בשבועיים בימי ראשון וחמשי ויום נספּ לעבודה מעשית עצמאית.

ANIMATION

(4) אנימציה

טודדות האנימציה. שיטות שונות באנימציה. עבודה מעשית בסופר 8 מ"מ תרג'il סופי ב-16 מ"מ. פעמיים בשבועיים שני ורביעי. 4 חודשים.

תעודת גמר למסיימים

בית הספר לאמנויות הקולנוע קיים מאז 1957. לרשות בית הספר יರחון עצמאי ("אמנות הקולנוע") 3 חדרי עריכה, אולם הקרנה ב-16 מ"מ (אודיטוריום) אולם הקרנה ב-35 מ"מ, מועדון סרטיים, אולם הקרנה בוידיאו צבע. ספריית סרטים עצמאית בת 500 נושאים ב Phillips 1-2000 נושאים בוידיאו. ספרית וטריטים וספרים מקצועיים על קולנוע, ציוד צילום והקרנה בסופר 8 לאנימציה.
הלימודים מתקיימים בתל-אביב ב"גימנסיה הרצליה" רחוב זבוטינסקי ובוולפני "רוזוקול" רחוב רשיי 71.

לכבוד

בבית ספר לאמנויות הקולנוע
ת"א ורמייה 6 מיקוד 62642

נא לשלו אל פרט נספּים על קורס מס. 1. 2. 3. 4 (מחק את המיותר).

שם ומשפחה _____ ניל _____ כתובות ומיקוד _____

טלפון _____

תאריך _____

שם וחתימה _____

ניתן להתקשר טלפונית 03/233493

צימוקים מן העוגה

הפקות קטנות, צנויות אבל אמביציוויזיות יותר, שהלכו מזרך הטבע, למסגרות המקובלות, הממוסחות פחות. היום, כך נדמה, נפל חלק גדול מן המichtigות ואין עוד. הקולנוע המיסחרי מעז לדורך על יכולות ואפיו נהנה לעשות זאת (ליליה נעדר של קוסט-א-גראס, שיצbn במיוחד את משרד החוץ האמריקאי) וגוטל סרטים מארצאות שונים מפורסמות ברמתן הקולנועית, אפילה תחת סיכון של הסתובבות דיפלומטיים (למשל יול התורכי). בתנאים כאלה, ניטל במידה רבה העוזק בשל התרבות המקובלות, שאמן במוונדי עדרין.

ומסקנה נופפת, שאליה אפשר היה להגיע כבר מזמן, והיא פשוט מתחזקת מדי שנה בשזה: הסרטים שמעניק הפסטיבל אויל אין מנוקטים למגורי מן האיכות של הסרטים. אבל הם ניקבעים בעיקור בשל שיקולים פוליטיים. הכוונה אינה בהכרח למיניות כלל עולמית של המעצמות, אלא יותר לפוליטיקה הקולנועית הפנימית המביטה את הפעילות התקינה של מכון ענק כמו פסטיבל קאן, לעומת ג'רולד זילנד (הזעקה האחרונה באופנה הקולנועית), ובשוק המציגות ביותר שנעשן בארצות אופניות כמו אוסטרליה וניו-זילנד. צירור שמשכת סרטים מפורסמים לפסטיבל, כהളקה פושם לדרים מהם — לאחר העיטקהaina כראיתם עברים כל. העוכרה שילול ונעדן זוכי יחד בדקל הזהב, נקבע לא פחות מאיכות הסרטים מאשר מעוצם הימצאיהם בדרים הראשושים של העיתנות הימית, ופירוש הדבר, שמתן הפרט עוזר לפירוטם הפסטיבל. ככלומר, יש להתייחס לפחותם בכבודם שהם דראים לו, בהערכתה אבל תוך שמייה על קנה-מירה מתאים. אין צורך להאמין בקנות השפותם בפרס הם אכן הטוביים ביותר, אפיו כאשר צוות השווים בימאי התיאטרון האיטלקי ג'יורגיו סטרלה, הספר בימאי הקולומביאני גבריאל גרסיה מרארקז, בימאי הקולנוע סיידי לומט ומריגל סן, או השחקנית ג'ידלין צ'אפלין.

סיקור כל הסרטים שפסטיבל שלב הוא משימה בלתי אפשרית, כי אין איש, ولو החרצן ביותר, שראה את כולם. אפיו סיקור כל הסרטים שראיתו איננו אפשרי, ولو רק משומש שכן אין כאן שום כוונה לכתוב ספר. מכאן, שהדבר ההגינוי ביותר, הוא לציין כמה סרטים, שהיו מעוניינים במיוחד, מתקן מקווה שאפשר יהיה להרוחיב עליהם הדיבור.

בימדה שהסרט האחד שלגביו הייתה תמיינות דעים (וזה דבר כמעט בלתי ניתן להשגה בכאן, בין אורחים בעלי מגוון דעתות והשקפות עולם שונות כל כך) היה סרטם החדש של האחים פאלו וויטוריו טאוואני, והלילה של סאן לורנצו. לגבי האחים, זו שיבאה אל הסרט הראשון שעשו, סרט תודרי על עירית מולדתם, בן מניאטו, ועל מה שקרה שם בשלבי מלחמת העולם השנייה. אולם, במקומם לעסוק בחודזה, מ>Showbiz הפעם האחים, בסינגורום המיווד ב민ו, את האירועים של ליל לורנצו הקדוש בשנת 1944, כאשר פשתה עיריה שMOVEDים לפוצץ את כל הבתים במקומות. בטרם יטוגו מפני כוחות הצבא המתקרבים. החלק מן התושבים מסתור בכנסייה, חלק אחר נימלט מן המקום ווועץ לפגוש את הצבאות המשחררים, והסרט מתאר את העימות החריף שבין בני העיירה עצמה, הפאשיסטים מצד אחד, ושותרי החופש מצד שני, הנכנעים לכוחם מול המזעים להפר אוותם. השילוב המופלא של

כאן החלטה שזובל ה-35 של פסטיבל הסרטים, חייב להיות אירע מיוחד, השנה. אולי מושם שזה היה הפסטיבל של האחרון שנערך בהיכל הישן. ומן השנה הבא, תעבור התייחסות למיצח בטון עיקרי ומשמעותי, המוקמת בזכה האיטילוח ומאימת על כל מי שבוא לחוכה, בתקופה של קל אוטופרופר; ואולי מושם שהחחש משוק הסרטים בולס אנגלס ומן המחשבה שאורחים קבועים שעשוים להדריך רגילים מן הפסטיבל בעמיד, דיבבן את המארגנים לעשות משהו יוצא דופן. כדי להוכיח שכוחו של קאן במוונדי עדרין.

המאיץ השתלם, בלי שום ספק. התחרות הרשנית הציגה זה בצד זה סרטים שלהם המתיינו כבר שנים, כמו האמת של ים ונדרס, או פיצקאראלדו של ווינר הרצוג, וצידם שמות דודעים, מפרסמים ומעוררי סקרנות חמיד, כמו אנטוניו ג'וני, לינדי אנדראסן או גודאר. המציגות המקבילות הכלו את הסרטים החדשניים המסתירים ביותר שנעשנו בארצות אופניות כמו אוסטרליה ג'רולד זילנד (הזעקה האחרונה באופנה הקולנועית), ובשוק הסרטים אפשר היה למצוא בין היתר את הסרט היפאני שהוא מועמד לפוס האוסקר, נהר הבוץ או את סרטו החדש של קארלוס סאורה שנעוטות מותוקות. מי שהיה מוכן לוחר על שינה באופן אבסולוטי, יוכל היה לחזות, בשעה אחת בלילה בסרטו החדש של האנס סיירברג פארטיפל שנמשך רק ארבע וחצי שעות, או בסרט חדש של אלון הילקה פאראקר, המבוסס על האלבום המפורסם של להקה פינק פלייד החזומה.

בתונאים אלה, מכובן שא-אפשר להשתגעם. גם אם היו אלה שיצאו בהרגשה "הנה, שב לא מצאו שום יצירתי מופת", הרי פסטיבל קאן, שבו צופים בעשרות סרטים בתחום ימים, אינו המקום המתאים ביותר לקביעת מועדו של סרט יצירתי מופת או לאו, ותבן מאי שחקן מן המקטרים עוד יצליח את כובעיהם, כאשר יראו בשלב אותן, בצפיה תחת לחץ.

אם לדרך בקווים כלליים, הרושם הראשון והמיידי המתkeletal מן הפסטיבל הזה, הוא שהשתיקות לאותם מופקים סרט הופכת להיות בלתי אפשרית, בתנאים שבהם מופקים מעתה כמה ימים. איןו המקום המתאים ביותר לפסטיבל הסרטים העומד שולחן פסטיבל, כאשר יראו בשלב סרטיים,อลם שלושה מהם נעשו על ידי במאים מאירופה (קוסט-א-גראס, ים ונדרס, אלון פאראקר, ים ונדרס). צՐפתו איטלקי (פיטר דל מונטה) ואילו השני, אמרקי (רוברט קרמר). אחד הסרטים הגורמים צולם בשלמותו בגינגלים של נהר האמזונאס (הכוונה לפיצקאראלדו) ואילו אחד משולשת הסרטים האיטלקים דיבר צרפתי, ובצד, מכךpsiר על נסיך הריבירה של המלך לואי ה-16 מצפורי המהפקים הטרופים, והעלילה מתרחשת כולה בצרפת (בסרטו של אלון סקולה ליליה בואן). או מה הטעם בדבר הימים על השתיקות לאותם?

עוד התרומות מהבקשת מלאיה: עד לנוי כמה שנים, הייתה הולקה בורה בין מה שהוגה ייה לראות בקולנוע, מיסחרי, שהוזג בתחרות הירושית. קולנוע המירעד להקהל הרוחב ומשומך כך ניכנע לכל מיני כתבים ודרות קדומות בין הקולנוע החדשני יותר, המהפכני יותר, המעניין,

המסורת של הבימאי, וגם אם הוא חוטא בERICOT יתר, ובסוף שайינו שיק' לעניין (אבל יפה מאר למשמה), הוא יציריה שאין לבטל אותה, בשום פנים ואופן. פיצקאראלדו הוא שמו של איי מהוני, המחליט, בתחרית המאה הזאת שעליו להביא את האופנה האיטלקית אל תוך הגוינגל של האמאזונאס, לאחת מאותן עיריות מבדורות, שכון מתעשרים האירופים מניצול מפעלים של עצי הגומי, ומבחינה אחת, לפחות, העברודה הולה של הילידים המשתרבים פרוטות. את העורה היחיריה שיש לפיצקאראלדו (שםו האמיתי הוא בעצם פיצקאראלדו) במיבצעו שלו, הוא מקבל מבעל בת-בושת המאהובת בו, והמספקת לו את המזומנים הרושים לכתיש ספרינט נזהר, שבהו יכול לגיע אל מישת מטעי גומי שעליו קיבל זיכין, כדי להפיק שם את התוצאות הקירה, שבתרומרה יוכל להביא את קארוזו ושאר כוכבי האופרה, אל העם. כמה מן המעדדים ברוט עוצרי-נשימה בתוניהם: ספרית הדר החרודת לתוך אורות התונאים להלוטן בשליטה אינדיאנים, מיבצע המוצא על הפועל ללא שום המוני אינדיאנים, מיבצע המוצא על הכליזרים התקשרות של ממש בין היום. האירי המורו, לבין המבצעים, שכוני יער פראים, שנפניהם עצבות בעקביהם מאיים, ואיש מבין את התהנותם. רבים טענו שהרטוט איינו אלא גורסה חדשה של אגירה, אלא שאיין זה כך: אם כבר, ואת התשכה לאגירה, ביטוי לאמונה בכח האמנות, נשפה אוניברסלית, והרגשת הפער שבין נשפה זו לשפת רודפי הצעע, שהיתה השפה השגורה של המתישבים האירופים, בדרום-אמריקה (והיתה בזמנו גם הכח המנייע העקרני של אגירה).

נציג נוסף של צמרת הקולנוע הגרמני החדש, יוס גנדרס, יציג הפעם דוקא את אצונות-הכricht. סרטו האמת נועד להיות הביטוי השלם להערכתה המושבעת שלו, שביצבצה בכל סרטיו הקודמים, לקולנוע האמריקאי. הפעם, סרט בן שעתיים וחצי, המציג רעיוןיפוי לי מיטב

הפיוט בצלום עם המוטיקה בפס-קורל הסרט, ההפלגות לתוכ דמיין עשר ומריה המשתלבות עם המציגות הקודרת והמחדרת, מחזרות את האחים טואויאני אל שיא הרבולת שלהם, אחרי היכלון החיסי, של סרטם האחרון, האצן. אם לגבי האיכות של הילדה של סאן לורנצו, לא היה כמעט יוכה, הרי פאסין, סרטו החדש של זאן-לז' גודאר, עורך הדים רכים כמספר האנשים שראו אותו. מבחינה אחת, לפחות, הodo כולם, שהאיש משין באויה העקשות וההתדרה, לחפש את עצמו ואת הדרוכים המתאימים ביותר להבעה קולנועית, שעה שרוב בני דורו כבר תקלמו בתוך שיגורה מסימת. אלא שcdrco, גודאר מגיש מרכז סמייך ומורכב כל כך, שציך סבלנות רבה, זמן מרושך ותקופת-מחשכה, שבקאן חסונה מושך לחלוון, כדי להזכיר את כל ההשלכות, או לפחות את רב ההשלכות של התרבות החדש שלו. לכורה, מדבר בכמאי פולני (יעי ראייזיבילבייך, שילם את איש חזיש), המכבים. באולפן מערבי מושכל מאר, גירושה משולף לפאסין של ישו הנוצרי, עם כל מה שקדם לו אותה התקופה. מכאן יוצא גודאר להפלגות בכל היכיונים: על מהות הקולנוע והדרוכים לניטחו, תוך כדי יציטות מסנויות הפאין (כאן ש萊ין הקלאסים הגדולים שעסוקו בנושא הפאין) את צעין את עבודות הצללים המרתתקת של רואל קווטר, שהזען לעבד עמו): על יחסינו עבדה בתוך עולם האמנות ומחוץ לעולם האמנות; על היחסים שכין האמן למצוות; על האמנת המצוייה לעומת האמנות הרצוייה; על האהבה הרצואה מול האהבה המצוייה ועוד הברקות רבות, שallowי אין מумיקות قولן יי הץך, או מבעוד דעות מקירות במיחוז, אבל משתמש בשפה קולנועית מההווה כל הזמן אתגר לצופה,ומי שאיין מוכן להתחמץ כדי לעקוב אחריה. ייחמץ מילא את כל ההנהה שאפשר לשאוב מן הסרט הזה. בין שני הڪצבות הלו, אפשר למצוא אוסף של סרטים, שגם כאשר אינם מוצלחים, במלוא מוכן המיליה. הם לוחות מרתקים בכסלום. כך למשל פיצקאראלדו של הרצוג, סרט בן שעתיים וחצי, המציג רעיוןיפוי לי מיטב

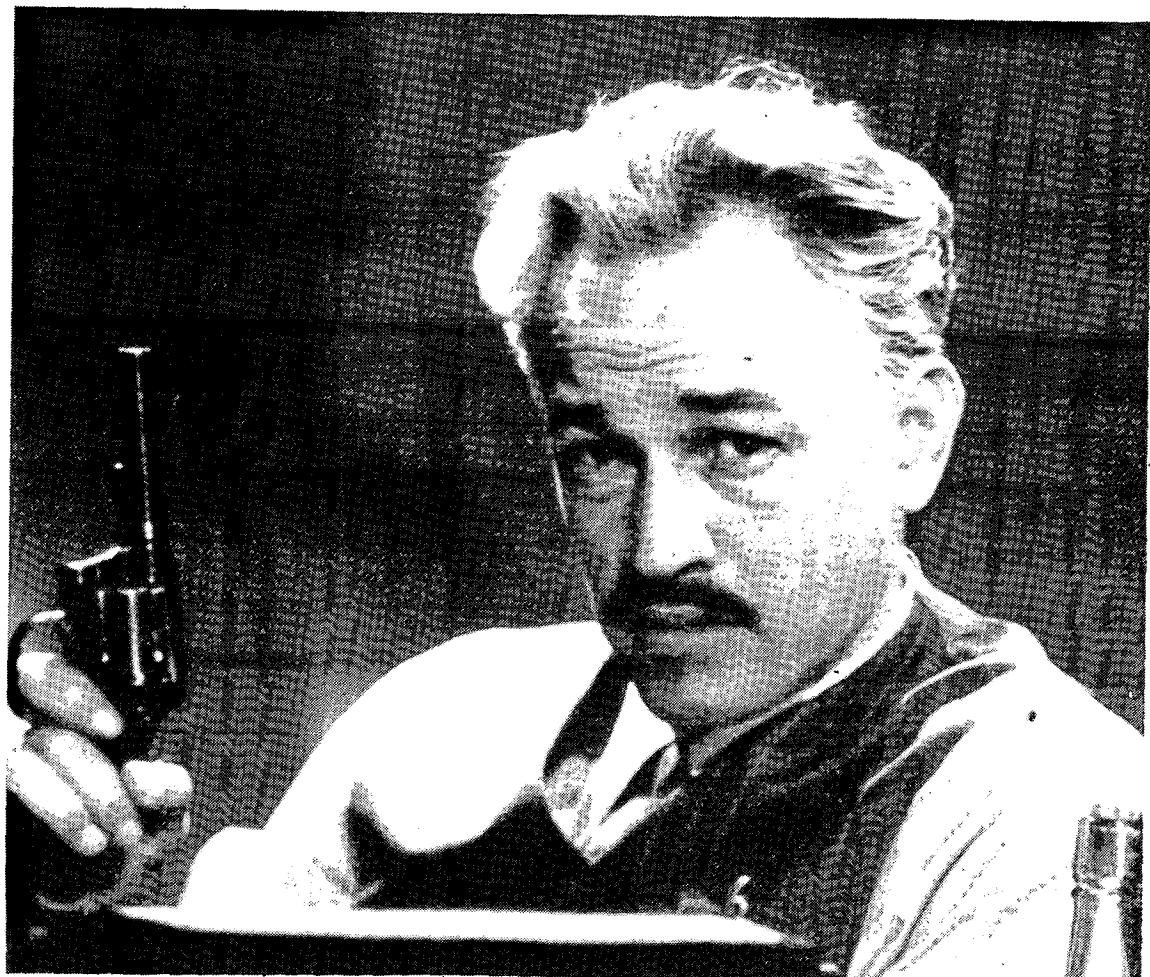
ב'ההילהם בריטניה', של לינדי גנדסן

קינאייר מזכיר להפליא את **סידני גריינשטייט** ועד לשיחזור זויות צילום, גוונים של תארה ומבנה של תפורה, שיטות עריכה ופרישת סיפור לפני הצופה. **פרדריק פרוטסט** מזכיר במקומם מסריהם את בוגארט, והסרט כלו הוא ביטוי לאחבות קלונוע אמרית, אולי הייש צוען מדי, אחרי כל כך הרבה שנות הכהנה, אבל בלתי-מכבול בפני עצמו.

ז'יהויה של אשא, סרטו החדש של **מיקלאג'לו אנטונינו**, מבהיר את הבימאי האטלי הגודל לימי אונונטורה, אם כי בכמה היבטים ממשותיים. הнима האשית כאן ברורה למג'רי, כי הגיבור הוא בימאי קלונוע. החיפוש אחר מערכות-יחסים וגישה ביחסים שבין שינה את צורתה, גם אז וגם עכשו מדבר ביחסים שבין על פיו ארבע שנים יותר והותזהה היא ספק ננדראות. ספק קופולה, ספק פשרה בין השנויות. בצוות הנוכחית, זהו שמספר על הסופר **דאשייל האמט** (שהיה בלש פרטி לפני שהחל לכתוב) המתעורר בחקירה של עמית למקצוע, קירה שבמהלכה נחשפים השחיתות, החלשות, ורדיפת הצע שמעבילים את בני האדם, מן הקטנים ביותר ועד לחובבים ובבעלי העמדות היוקרתיות ביותר. בסך הכל, מפתח לראות סרט שעבר גלגולים ובים כל כך, ולמרות זאת נראת מגבש, מלא ודוחס במחווה ל"קלונוע השחור", החל מהכללת שחקנים מאוחה תקופה (**אלישע קוק**) או מציאות תחילהם כאשר השחקנים עצם עוד בין החיים (רו'

נידמה כאילו הזroman לו הנושא האידייאלי: דמות של סופר שהוא האב הרוחני של סיפורו המתח האיכוחית אמריקה. וביקפין גם של מה שנוהג לכנות "הקלונוע השחור", סרטי המתח המיזוחים במיניהם שהופקו בארצות-הברית בשנות השולשים והארבעים. זהה גם התקופה שבה מופיעו העלילה ואפללו המקום. רחובות סן-פראנציסקו, הולם במקור את המיתולוגיה המוזחת שῆקה מסביב לסיגנון קלונוע זה.

לאורו, ונדרס מצא בארה"ה את הפטרון האידייאלי להפקת הסרט, בדמותו של **פראנסיס פורד קופלה**, אלא שחוק כדי עבדה הסתר על המוצר נימשכו, בהפסקות ארכוט, לפפי שהושווה הסכמה על המוצר הסופי. החסריט עבר 38 גירסאות שונות, צילומי הסרט נימשכו, בצוות האמן ספק ננדראות, ספק פשרה בין השנויות. בצוות הנוכחית, זהו שמספר על הסופר **דאשייל האמט** (שהיה בלש פרטி לפני

הדריך נווטס ב'האמט' של ווט גנדראט

ג'רמי אוירונס ב"עבורה שחורה", של זיו סקולימובסקי

מרג'יסים בקדושיםם, כביביל, לבין צפנות של נפש, שבכל זאת פגעה משזו מן האקלים של המאה העשרים. גוני מכיר היטב את הרקע אorous העלה בחסיטי (הוא שיב בכלא שמונה שנים וככל גיבוריו מוכסעים על דמויות שפוגש). יש סצינה עצורוח נשימה בעוצמתן, כמו המעדן שבו בעל נאבק עם עצמו אם להשריר בשם מה מושלגת או לאו, את אשתו שנונה או הפגיעה בין בעל אחר לרעתו, כאשר כל משפחחה נি�כבה גנדו, על שכגד באחד מהם. בין אם שרכ' גורן הגיעו להשיגים הלאיים על ידי שמייה קפודנית על הראותיו של גוני (דבר שקשה להאמין) או הצליח בכוחות עצמו להוציאו מן השחקנים את הבועתיותם ולהעמיד את המצלמה בצדורה משכנעת כל כך. עובדה היא שהותוצהה יוצאה רופע במלוא מבנן המלאה.

ולבסוף, על כמה סרטים מחוץ לתחורת הרשミת: פולין, שהזורה הקולנועית הייתה תמיד מורתקת, הגניבה הפעם לפסטיבל שני סרטים. אחד מהם, סרט מרע בדיוני בשם *נקודות ורגשות* מתאר עולם עתיק שבו הפרט הופך להיות מספר. המישטרה פוקחת עין על הכל, והחברה כולה נהגת כמוון סחרורי המכבל הראותיו מן הטלויזיה, והי רק על לחם ושעשועים. סרט אחר, בשם *יום זונה דיימלר-בן*, משוחרר את כניסת הגברים לתוכה פולין, בראשית מלחמת-העולם השנייה. כאשר הם עצם יווזים את רצח השגיאר המתון שלהם, ומשתמשים ברצח זה כתווך לפולישה, עיקר הסרט. הוא הקרע שניכר עבון שני אחיהם, אחד חולמני-ופיטן, השני פעלמן ומלא מץ. כאשר הראושן רושם את כל התחרשויותיו, ואילו השני ניסחף להרפתקאות שטוחיות, אך ורק כדי להראות שהוא מסוגל לעמוד

מצולמת להפליא של מכוונות נעות בערפל, נעצרות על גשר וקורות עולמים מן הסביבה העוטפת אותם ואינה נראהת לעין. יש בסרט גם העזה מינית בלתי-צפויה, שאין לה תקדים של ממש אצל אנטוניווי, ואולי כל זה נוגע לקשר שבין הדמות המרכזית בטרט, שמנסה להתעדכן בכל מואר, לבין היבואי עצמו.

אנגליה זכתה הפעם לייצוג גדול במיוחד בתיות-חולים הסרט היהודי שחרג מן השגירה המעייפה היה בירט-חולים בריטניה של לינדי אנדeson, אטריה פרועה ושלוחת רשן, המתארת את אングליה כבית-חולים ששם דבר אינו מתקדר בתוכו. וכל אחד כתוב בעצם יעשה. מעניין שאנدرسן, אש שמאל ותיק, מפני האכבע המשasmaה ברועה וראשה אל האיגודים המקצועיים. שהושחו על ידי העוזמה הגדרולה מהשגת "סקופ", אכל איןו חוסן. שיבטו מדיניות המפתח פראזיטים מביב ומחוץ, מכווע. התליש מן המציאות והופך למשרה בפני עצמה ולא למצעי להטבתת תנאי החיים של האדם. מפלחן המלוכה חסר הטעמה והגין, וממציעו התקשרות שום דבר איןו קדוש יותר. בעיניים מהשגת "סקופ", אפילולא חי איןוש. אפשר כמובן לומר שהסיגנון שאנדרסון נוקט בו, פארסה מאකברית משחוללת, איןואפשר התעמקות יתר בנושא, והואו אף שראו בסרט מינש ריאקצוני של איש אשר עבר עם הנגל מחנה פוליטי אחד לשנה. עם זאת, לא כדי לפחותה את בית-חולים הבריטיים כלאför ייד — הוא סימפטומטי להלן רוח מסומות שנושב בדין ריבים מן החוגים המשכילים באירופה, והזעם שבא לידי ביטוי בסרט, איןו אלא הזעם של חברה המשתקת את עצמה בשיטתיות, כאשר היא מניחה לדימוקראטיה לבעז התאבדות בפרהisa. ואל יאמר איש בישראל, שהטופעה אינה מוכרת לו.

הסרט היהודי ממיוז-איירופה, בתוך התחורות, היה סרטו של הבמאי ההונגרי קארולי (ליילה מוסרי מאץ) מק' — מבט אחר. עשוי אמן לפ' כל חוקי הקולנוע הקונכנזיאנוואלי, מצחין הסרט קודם כל הבעז ניכרת ביזה. זו הפעם הראשונה שביבויה אירופה מדברים בגלוי על יהים בסביבם בן שתי נשים, בצוות הטעביה ביזה, ומשווים את הדיכוי של יהים אלה, לדיכוי של הופש הפרט, המהטבא בשאר מישורי החיים. שתי הנשים הן עיתונאיות, והמציאות שבהן עוסקות, הצנזרה הכנימית ההכוורת שבהן צריכות לעמוד בדיווחיהן, אוויריה הפחד והחרדה סכיבן, כל אלה מתחברים יחד לתמונה של ביקורת חברתית נוקבת, ודרמה איסית משכנתה. אין ממנה למעשה מזאך, בחברה בה החיים השיטיים, בלבד מן המוות.

אשר לשני הסרטים שוכו בדקל הזבד, נעדד הוא כבר איכרות ידועה. *קוסטה-గבראס* עווה סרטים שמקימים הרכה רעש, סרטים בוטים, גדורשים מעלה ומעבר, סרטים שבhem הטבע הוא כל כך טוב, וההע הוא כל כך עז, עד אשר נידמה כי מדבר במלודריאמה, או בהצגת מוסר שהבמאים הוא הקובע העליין בה. הצהרת הסרט, שארצאות-הברית היא האחראית להפיכה הצבאית בציגה, בין אם היא מבוססת או לאו (כנראה שכן). נעשית בכלים גסים ושקופים כל כך שלצופה לא נורא אלא לברך על המוגמר או להסתיג.

יול התורכי, הוא פרשה אחרת. עם כל ההסתיגות שיכלה להיות מן הקירקן התעמלותי שמסביב לדמותו של **אלמוני גוני** ועימתו עם החקוק התווכי, בעיקר כאשר עימותים אלה מצדיקים בעין אחים בסרט הזה, בשם *שריף גורן* (משמעות מה, גוני, אשר כתוב את החסריט, הוא היהודי זוכה לשבחים), הרוי שמדובר בסרט מושרים באמת. סיורים של חמישה אסירים המקבלים חופה של שבוע כדי לברך בבחיהם, זהו תאור חסר פשרה של מציאות בארץ הנמונה למשטר צבאי חרמומי, שהושבה חיים עדין בימי-הביבאים. מבחינה מסוימת, ונירעים בין חבות מוסריות עתיקות, שהם עצם

החודש סרטי החדש סרטי הלה

חקרה לילית (צՐפָת 1981)

GARDE A VUE
DIR. CLAUDE MILLER

בימאי: קלוד מילר
מפיקים: ג'ורג זאנטיז'רס, אלכסנדר מנשקיין, תלריט: קלוד מילר ויאן אודויר, צילום: ברונו נויטן, מוסקבה: ג'ורג דיאלוגים: מישל אודויר, שחנקים: לינו וגטורה (גלאיאן), מישל סרו (מרטיניו), רומי שניידר (שנTEL מארטינו), ג'י מארשן (בלמו).

בימה: קלוד מילר מתנתה מיטריה בערב חג המולד. המפקח גלייאן חוקר את עורך-הדין מארטינו. שתי ילדות נאשו ונגתו בטור שמונה ימים. מארטינו גילתה את הגופה השניה והודיע למשטרה. במלך הוקה הוא שחה סמוך לשפה, קרוב למקום שבו נימצא הgas. אשתו של מארטינו מופיעה במשטרה מספקת מידע שעשוי להרישע את בעלה.

הסרט מעיד על יכולת החישדרות של קלוד מילר. סרטו הראשון, הדרכ טסובנה שבת הלגנו (1975) נחל הצלחה קופיטית וביקורתית (לפרוטה בבריטניה), והכל במציאות הממעון לרטר השמי אמרוד לה שאיב אוחב אותה (1977) שנעשה בתקציב הרבה יותר גבוה,זכה לביקורות מעורבות ניכשל שבסרטה. רק תקשה למוצרו מפקח גלייאן שזהו האכזריה פורה. הנארם בו איינו מתייחס ישירות למצבי העכשווי בפולין.

הפרסים שניתכו עליו והצלחותיו ודאי קלו עליו את מהלכו הבאים.

מילר מפיק כאן סרט מרתק בתחום המשומש מאד של הפשע והבלוש. הוא לזייר מיפויים מפתיעים ואיפינוי דמיוני מעניינים. החקירה גולשת מידי עם לשחתת חולין, עורך-הדין מושך לעצמו להתקוץ, ואפיילו לגלגעל על השוטרים. אבל החקור דואג להזיכר לי היכן הוא נימצא. המפקח ממלט בינו לבין החקירה: בין האחדה שהאטש מעורר שאותו החוזה באמת ורוצח אכזרי. הזרות ההתגוננות שהוא משמש, ואפיילו חשוף חי האישות האומלל של, עלולים לשמש הוכחה סטיבית לפשעים המוחשים לו. מילר גם זורח בהנאה גלויה שורה של רמזים מטעט: על תיל הארטינוים לבב בשעת ייוליה הגופה או לאו? האם הילדות נהנכו ואנסנו או היפיך? הרטעה המעניינת ביותר היא השימוש בהזקנים מהלך החקירה: המזדרון בביטו של מארטינו, או המיגדור, ניראים על המסך ברגע שזוכריהם ואותם. מילר מטשטש את ההבדל בין איירו ניטראלי לבין תמנונות מודעה. כשניראית הוגפה על שפת היס, קשה לקבוע אם היא עולה במחשבתו של המפקח (כמיצג משפט) או במוחו של הנאם (כהוכחה שהוא משקר בעדותו).

■ אייל נגה

משה והרשות (ארצות הברית) (1980)

WHOLLY MOSES
DIR. GARY WEIS

בימאי: ג'ורי וייס
שחקנים: דריי מור, לארין ניומן, ג'יימס קווקו. הפחה: סרטי מטליון.

אזור: 103 דקוט. קומדיית תניכת על הרשליה, שגורלו דומה להפליא לגורל של משה רבנו. הוא נולד במצרים העתיקה, והוא על פי כן איין מצליח בתיבת גומה מגע לאחראי יתרו, והוא על פי כן איין מצליח להתפרק כמו בערמות. הסיגנון מנסה לחקוק את אTONITY פיטון, ביל המודעות העצמית האאפשרת לבניין יותר מפראוריה היסטורית – אפרודיטה עצמית. הטעוריות של הומרו כאן מערתאת את הרושים השוואציים רצוי להבטיח את העזם בתכיסים טכנית של הגבלה גיל, עיי העצווורה והזהירות על אותם תכיסים קומיים, מקומות להצחיק עוד יותר, ניראים כביטוי לעצלות תכמייניות והתריראים שלן.

■.AC.

חדש סרטי החדש סרטי החוו

באתגרים, ומביא בדרכו זו אסון על עצמו ועל בני עמו. בשני הרטיטים, לא קsha היה למצוא השלוות לפולין של ימים אלה.

אם מדובר בפולנים, ציריך להזכיר גם את סדרתו של יי' ז'ק סקולימוסטקי הבודה שז'וזה, על ארבעה פועלים פולני, הכאים בהשורה לאנגלית, לשפט דירה של מעבידים. החותם בכך כסף רב שכיר העזרה האנגלית הוא הרבה יותר גבורה). האורבה, החיים כשם מנותקים מן החברה הבריטית – רק אחד מהם מדבר אנגלית – הופכים. בمعרכת החיים שלהם, למען אלגוריה על מישר. יהיש עכודה, בה בשעה שהיחסים עם האביבה מראים אולי את הפער שבין צורתה המשכבה בעולם המערבי לעילם שמאחריו מסך הבלתי, שבו ציריך האדם למצוא פרתונות מתחת לאדמה כדי להמשיך ולהתקיים בתנאים שהם בעם בלתי-אפשרים. הסרט מלא וגדרש באוויה תחושה של יאוש ועם, שסקולימוסטקי מיטיב כל כך להעלות על המסקן, יש בו רגשות רכה אבל גם הירוח ובנה (שום דבר מן הנארם בו איינו מתייחס ישירות למצבי העכשווי בפולין). למרות שתו כדי שהות ארכעת הפעוליים בלונדון, תופס הצבאתה את השליטון בבית וטוקים יצאים לרוחות ורשה).

סרט ווגסלאבי בשם "הזהירות במלחמות הבהא" מביא אף הוא נקודת השקפה מקורית, לגבי סרטים מדיניות סוציאליסטיות. הוא טוען, וזה איינו שכיח, כי מלחמה נגד הנאצים לא הייתה חיבת הברה להיות מלחמה بعد קומוניזם. הגיבור טען שהוא בוחל באויה המידה בסטאלין. בהיטר ובמוסולין, והסרט חזר וואמר, מס' פעם, כפי ששמעו גםשמו, שהמלחמות הזהה מלחמות במלחמות הבאות. מעין. שבמהלך הסרט, המתר את מלחמות הפאראטים נגיד היבוש נגיד הגורני, אפשר לראות נערה מארץ ישראל, הנלחמת יחד עם היוגסלאבים, ושירה שיר שלם, בעברית, באחת הסצניות היותר רגועות של הסרט.

כדי עוד לדצין סרט לבניין בשם "מלחמות קתנות של מארון בגדיי המנסה לתאר את המציגות במדינה זו כטריף כליה האוחז בטלם. במרכזה העלילה מושלש האבה. שצלעו האחاث היא נעעה הניגרתת בסופו של דבר מעשיהם אליהם, כדי לעזור לאברה, בנו של מוכתר כפרי, החוזר הביתה לכפר, כאשר אביו נחטף, ואילו הצלע הלשית הוא צלים עיתונות מיתומן, הנינדר בעצמו, בTHON מבטה מלחמותם המפוארות שהוא מאסר על עזמו, חי אדם מאבדים כל ערך. חז' אומה אווזת מזוזות. אין סרטו שום נסיוון לטפל באפקטים התאוורות כלשהי. הנינדר מבדת עמדת כלשהי – זו בעקבות הפוליטיים של המשורר אורלנקוט עמדת כלשהי – תמונה מבטה שהיא הרבה פעמים מرتתקת ולא ספק משקפת את המצב המירוש שבונונה המדינה.

אפשר כמובן להמשיך ולכתוב הרבה על הפטיביל, אבל כאמור, יש מיגבלות של מקום שאינן אפשרות זאת. כדי לסייע במליה את עלי ההשתתפות. כמקובל בעבר, גם הפעם נינו כל הישראלים להתקבל לחירות הרשות, היוקרתית והסובבית שבין כל המיס��ות, וכrangle הנ נידחו. כאשר אחר-כך הילכו למינאות המקבילות, הם מצאו אותן סגורות ונעולות בפנים. התוצאה, שום סרט ישראלי לא נטל הפעם חלק בהפטיביל. אולי כראוי היה להסיק את המסקנה, שהתחזרות הרשנית מיזועות לסרטיהם של ז'ק ז'קון מהחבשו כבך (או יזרים שנחנכו עדין בין הארץ שרטוט-קולנועיים). ואילו ישראל ניכלהת עדין בין הארץ שרטוט-קולנועיים. במקרה הטוב, מבטחים. או כדי לתפוס מקום בצד הנכון של המיתרים, ואז יכול להגיד אל הקהל הנכון בעולם.

■ דן פינטו

אמריקה על גלליים (ארצות הברית, 1981)

HONKY TONK HIGHWAY

DIR. JOHN SCHLESINGER

DIR. JOHN SCHLESINGER ג'ון שלזינגר
שחקנים: ויליאם דיווין, בו בריגס, טרי גאר, בורויל ד'אנגולו,
היום קרון, ג'סיקה טאנדי, גראלדין פיג', פול ג'-אבראה.

זהו סולט המתangel בערכוי עלייה שונים, המשתלבים בסוטן של דבר לסיפור אחד שלם. תושבי עיריה קטנה בפלורידה נלחמים להשיג צדקה מון הכביש החמיין, העובר על ידם, אל העירייה עצמה, כדי לזכות בהצלחה מוסקעתי היירוטה המשפיעים כל טוב על המודיניה ווללה. במקביל, יצאות דמויות שונות, מקומות שונים בארץ-הברית, בדרך אל העירייה, אם כי לבני הרוב, העירייה היא העד והסופי שלהם. זהה קומדייה משעשעת לעתים, ומשעממת לעיתים, שכבה מתבונן בקיימת הבריטי נון שלזניגר באמניקה המוזרה. הוא מדגיש את השיגנון האמריקאי למוכנות ואת התנוחה הבלתי-טוטקטית מוקם, בסיגנון שהסר את הסארקים של קאובייל של חוץ או את חתונות השאהב שווירושים מוציא קומדיות של ממש. הסרט נופל, איפואו, בין שני היכישאות, ומיל שנהנה מן האחד, עשוי להתעורר מון חני.

ש. ט

חבריות, חברית, אבל...

BUDDY ,BUDDY

DIR. BILLY WILDER

בנין: בני יילדר. **טריטוריה:** בייל ווילדר וו. א. ל. דיזימונד, ע' יפ' מומפאי; ג'י ווטסון. **טראנסיס:** מומחה מאת פראנסיס ובר. צ'ילום: הארי טראנדליינג הבן. **ערדרקה:** ארגוניל ולסון. **מוסיקה:** לאלו שיפורי. **שחקנים:** ג'יק ולמן, ואלתר מתאו, פוללה פרונטיס, קלואוס קינסקי, דנה אקלאר, מיליס צ'אפי, אורה 96. **תקה:** דינה הופצ'ה; סי. איי. סי. אינטראישונל.

ולטר מהתוא הו רוצה שכיר היוצא בשילוחות אחורונה טرس יצא לימלאות לחסל מכמה משלוחים עזומים "לזרם" בוגוי בית-מישפט. בעודו מיאמץ להשל את העד החליש, ניתקע בדרכו נק' ולן, שאושנו עזבה אותו לטובות גורמי בעל קליניקת לריפוי מייני. מן מסה להתאבד זהה מעצבן את מתוא, מפריע לעובדו והו בית-המישפט, המומוקן בדיוק מול בית-הרידט מתוגדרות השגיים. מתוא יעשה דבר' בדף' ב' להסביר מההידר

ולסימן את עבדתו. ווילדר של חב"ש הגוזז אבל... (במזכיר) – חב"רים פשטוי הוא ווילדר של מומנטום אורך. הוא אהוב עלשות סרטים, הוא אינו יכול בילדות, אבל הוא כבר אין צער ואינו מוכן להסתגל לצורת העשייה האחרות בקולנוע. ווילדר מותלון כל מהרמן שהפינים הרים לא חזרו. כשהוא אומר "הימים הייפיים" הוא מתחנן לימים שבהם שלטו בהוליווד ראשי האולפניים; אז יכולת להנבס לרוט שמים אchar' הכוורות ולידת בדיק של מי הסרט (מפיק), ובאיוז אולפן נעשה, ימים שבהם בבר לא לקובץ סיון, האמתות דיאו ווילדר, אceil, ודולות יותר. הימים נגוע אף מהתמונת, נגוע אף הוא מלוחמת סיון שכחה. لكن הוא השביבה המהממת, השוכיחה עצמה אצל ומשיך לצעד בדרכו.

שאותה סל בעצמו. וילדר של חב'ת החברים אבל... איןו אותם של חמוץ. טענו את נקודת המשבר בפזרה, סרט שהיה על קולונען שאינו קיים יותר ולא מזמן. כאן הוא איטי, כבד ושוקע עם רקע סטויים ואפנויות אחרות, נייאה סרטו האגרונומטי. אפלין. יותר מסרטיו הקודמים הנושאים עדין את הייחוד שלו. לשרתו של וילדר נחלים מותא למון, בעלי החרז האירוסטי. היה היהודי מוהיכון בס Abrams ואלאן הולם. המקביעות היה סיד המשקוף, כא, הפערו נוטליה לדברים עותם ועתה הבהיר. וזה מה שנישאר,ibil ווילדר ולהותיבים שקרו על

החוללה (מערב גרמניה, 1981)

DAS BOOT

WOLFGANG PETERSEN

בומה ותערוכתא; ולפוגאנג פיטרסן
משקען: יוגן פרונזון, הרכטר ווינגייר, קלמוס ונמאן, הוברטוס
בגש, מוטין סמלודג, ברנרד טאבור;
הפקחה: סרטן שפירא. אורך: 150' קומות.

ספרה של צוללות גורמיות בעקבות מלחמת העולם-השניה היוציאת יחד עם ארבעים ושלושה בני נוער כוחות בספטמבר 1941 מנמל הבית שללה בה-ירושלם במצוות באקו"ן אוניות האטלנטיק. לאחר שהם מטבחים ספרינו סופר בריטי ואנגלים אחד בkowski מפצעיהם עמוק על משחחות אוניות מוטלת על בני הצלולות מشيخם נספפת לעברם אלהים התיכון דרך מיצרי גיברלטר המוגנים היבש. שם, הספרינה נפצעה קשה והאשיטים בה נציגים ממגוון כמותם בטוחו. כשהם שבים לנמל הבית והוא מותקף על ידי מפציצים בריטיים.

אומם, האולט נחשב לפאר תעשיית הקולנוע המערבי גורמת לסתורת הדשת, אך זהו אחד הסרטנים הפחות ניסכלים עשוינו במדינה זו. בעת האחרונה קשה ללבול את הגישה הצדקנית של התרבות והתרבות ולפנג'ג' פיטרסון. פיטרסון היה בעס אינו מחד דבר. מה שהוא עשה כאן לעשה יותר כבר טוב בדורותיו הימיות בכינובם של ברט לאנקאסטר או ג'יק הוקיני. הבעה היא שפיטרסון מנסה להבליש על סratio מס' ארנו מלומתי ומבקש מהויהו שהחילונים הגרמניים לא היו מעסכים אסמיים בזענות שעשוים על ידי מניהיגים – המלחמים הנושנאלנטים עשוים את מלאכתם לנאהן לעזץ הארוכה לטיפורי"ר ובר מאש"ר לע"הרטוסטול"

אני, כריסטיאן אפ. (מערב גרמניה, 1981)

CHRISTIANE .F
DIR. ULRICH EDEI

ברוחאי: אלරיך אלד
מפיק: ברנארד איקינגר. **תסריט:** הרמן פוייגל (לפי ספר של קליין)
הדרמה והוורסט איקינגר. צילום: יי' סטוס פאנקאו, יוגן דידייזס
עריכה: ג'יון סייטיז. מוסיקה: יורגן קנייפר (עם שירים של דידייזס)
בואן. שחזור: נאטיה ברונקהוורט, תומאס האושטיין, איןנס
קופטאל, ריבינה וילך, ביסטיאן רייכל. אורך: 131 דקות. הפקה
דרמי שפרר.

סיפורה התעדוי של נערת השתמכרה לסתמים קשים בגיל 13 הפכה ליענוגית בחתנות הרכבת של ברלין, כדי לממן את החתונות מכוורות שלה, ווגלה השלוושים לאחרםן. חספרא מובוס על הספר התעדוי של שני עיתונאים מן השבעון "דר שטראָו" שהיכגה גיטים בכל רומייה.

מאחר ואלה קרואתי עדרין את הספר, קשה לי לעורק השוואה מלבד בינו לבין שרוט. ככל מקרים, בדור שהכמיין אדלריך אדיל איננו מביא סיפורי של נערה, על סביבתה וכ'ז'. כך למשל, איזו רואים אפייל עס את ביאת-הספר שלה. כל מה שמדובר הוא מעלה חסמים שבו היא נתונה, ואליו היא חודרת בהדרגה גם את המיליה איזו אדים נאום, אלום טרור מואה בזרה מופורת, מהרידיה ומגילה את השפעת הסחים על הנערה, עד כדי הגזמה, אדל ניטפס יתר על המידה רודיאליום הבוטה על כל זורקת הסם, והשפעותיו. אין כאן כל עדינות ורגשות, ואם הtout-אה מועצת, אין בכך כדי להוציא לאיכות הספר. בעוד מספרים על אנשים הולמים, כדי להזכיר אלהים מוקרב בככל האפשר, כדי שגורלם יהיה חשוב לאצפה. לי, למשל, לא איקפתי לככל מרכיביטיאן אפ', ששמיilia גורלה אינו מתריד במילוד. היא אמא ניצלה, אבל יגיד זו קרה? מה שבאמת יכול להיות מעניין, אינו בנימצא בסרטו של אDEL

卷之三

החודש סרט' החודש סרט' החודש סרט' החודש סרט' החודש

סרכי החדש סרכי החדש סרכי החדש סרכי החדש

עומד עומר מוכתר, מורה ולוחם, המציג בסרט את מעלוות החזקה של אוכלוסית המנוצלים הלחומת לחופש. גראציאני מייצג את ההיפין, את הcovesh מצא-הדים, חסר הרחמים המעוניין בדיכוי. המבוקש הפטי אינו שווה כוחותיו ומול הרוח של הערבים מעמידים האיטלקים את קומיקס שלהם. הניצחון ברור, אבל הסנסציוניזם וההנאה שיופיע גם כאן לא יאנדרויג – לבדיוים

השיבות שמשמעותם מומנו ועשו על ידי הלובים.

זהו אמנים סייפור מאבק השחרור הילובי, אולם הוא לא ספק מתרתני, אבל אקולוגיה אוי ואולי גם לא כדי להוציאן כל כך הרבה כסף. מעבר לשליטותאציה הבסיסית יש כאן רגעים רבים מודרניים לכאן והאיטלקים מותארים כקובשי אדמה לא להם, למורותיהם וברוחה – מוכרים. הבודדים יושבים עלייה וכובשי באים והולכים מעבר למסר זהה, נזקנות מוסטפה ערך סרט מלחמה שגרתי, שאין בו יותר, ונקודת ההאודה שלו בורחה לתלטוטין. כך זה הוא מנסה להשיג את מטרתו, אבל הצלחה, מסתגר, ולוויה במקומו הגיאוגרפיה הרחבה האספונטי של הארץ.

2

עמותת בוגרים (ארצות הברית, 1981)

SO FINE
DIR. ANDREW BERGMAN

קיל' צירן בעגדיים יהודים (גיק ווורדז), שנקלע לחשוי נזילות, לויה כספ' ברביה מכיריש העולס-התחנוו (רייצ'יארד קיל) ואינו מצליח להחזר את החוב. במקומות קבועות עליו' פשיטות תוג'ה, ורוש קטלן (ויאין אויעל), יוכיסץ אותו לעסוק כדי לשער אותו. הבן גור ביל' התלהבות רובה, אבל מתחaab ברעיהו הנטסטור (מאריינאג'יל' מאלאטן), דבר הייזר סידרא של מעבינים קומיים שווים, שבhem מגנץ את המשלו השניצא: ברוין ענק ממעדים קיל' שיגאלן את "מלתעתה" בשניינן מסדרי בגין, פרופסור מפור (אוונל הופיע בזפקיד זומה במה נשמע דוק) ואיטלקיה תאוטונית (מלאטה). זה הסרט הרארושן אוכחסן להוחטיס אנדורי ברגמן, תסריטאי שכטב בין היתר את זוכחסן להוחטיס (יחד עם ברוקס) והותג'יס חמוץ'ים לוולד. יש לו הרבה מעניינות איטולא הוא המכזב מעבינים טובים, ודמיותיו מעניינות איטולא הוא מזומות כל כך בהנוגות.

אין ספק שבגמוננו נהגה לעשות את השירות, ואולם עליינו יותר
העיקריות הקיימות. לא תמיד הכל פועל כבורה מלהרשותנו, וכך
את הצופה, ולא פעם הסרט סתובח בכוונה מלהראותיה. אבל לפחות
נסיוו ראשוני זו, ניגנו בהניח שבגמונינו יהפוך לאחד מיותר
הבדוחות הנזומות האנרגיות.

11

הפרופר האדום

בימה: מיא קימבר. מפיק: מושום ריקלייס. שחקנים: פיא אודורה, סטיגיסי קיז', אוושון וולס, סטיירארט ויטמן. הצורה מגיעה לביתה שבת ר' אביה השומר על מכירה נtos, כדי ליקוטו בוטח לאמה ולכידיל גלעדי מעתר של מכירה נtos, האර הירושה ברוח האתונה, ולכך בחר בזאת ומחזיניו.

ובכן, והושען בוגן כאישו, ניחוץ כל-כך עט מנצח וומטריווית
לפיה ואורה אין ש愧ה איננה בונה.
כמו זה של הכת. אף אחד מהמעורבים בהפקה איינו מוכן ואינו
יכול לעוזר לה, אפילו לא השחקנים הגבריים שהוחכיהם עצם
בעבר כתובים. מה שנשאר היא אספה זו-סטוות פסאודו-מיניות

24

CANNONBALL RUN
DIR. HAL NEEDHAM

ב-ה' שנותיה של רט ריאינולדס, דוס דה לאיס, סמי דויס, דיון מרטיין
רוז'ר מורו, פרארה פופולט.
המכונית המופלאות והאנשים המופלאים עוד יותר המפעלים
אוונום הם נושא אשף המסתור הזה. המטרה היא לעברת אית' ישת'
אמריקאית במכונית בזומן קצוץ בוואר. פוחת משלשים ושלוש
שעות, אם אפשר. המכשולות הם התנאים בסביבה, שכורוו
ההמצאה של המשתתפים וכמוון — שוטרי המדיניות שעלייהם
עברית המשתתפים ייעז. ואנשי המירוץ מגולמים ע"י כמות
ואלהיהם ווד' מוד'ויל מריטין, שנארה רע מואוד, ובמי דיוויז'ן
שאיוון מפוגן כאן אפס קציה של יולוונטן; כך שהווים אבן ומפרורים
הבעות דבליות ברט ריאינולדס ודום דה לאיס; כך מופיע וויגר
מור בתפקיד מוזר מאד, שלו בעמו — ווד' ווד'. ככל מנשיים
ברמות את כולם, ובעצם הם מרים רק את עצם ואילו עד כמה
אפוס שעליהם מוטיב בעופם כדי להזות במאורע המתביש הזה,
שאיוון אפללו, מהתה.

三

קו לנטריים ולאוהבים

(ארה'ב 1981)

CONTINENTAL DIVIDE

בימאי: מיקל אפטד
 שחקנים: גון בלושו, בלירו ברואן אלן גורביץ, קארליין גליין, טוני אנגינוס, ואל אברוי, ביל הנדרסון, ליאמס רاسل. הצעה: סי. אי. סי.
אייטרנוג'ישן. אוון: 103 דקות.
 העיתונאי בעל החטף הקבוע יוציא עזע באסדרת כתבות
 חושפות על מעשי שחיתות של אחד מחברי יערית שיכאנו.
 התגבות האלימה על כתבותיו מאצלות אותו, בהמלצת ערנו,
 יצאת מהעריך לזמן מה.
 הוא עוזב למשך זמן קצוב בתואמת שיכאנו בחרבת
 עבדהה של חוקרת עיתים (ולא נשים כבשמו העיברי של הרטט)
 המתבודדת בבקתה בהרי קריקט. השהייה הקפואה את אט
 החוקרת ושאנטו של סוצ'אק לאויר ההרים מתפתחים אף בנ
 לטיפורי אהבה שממוש שסופי גאנט קשיים מסוימים בפגי
 העיר וחובבת החוקמים הטבעיים.
 הטרוריסטיilor רוס קאסדוין יציר עצמו תדים של מומחה
 לחידושים הוליוודיים ותוקים. הוא כתבתSTITLER מעד
 בדיווינ' **האמנומורה מכחה שנגית**, לדמת הפטתקאות (שוויזי'
 תיביה האבודה) ולאחרונה כתובויות בעצם סרט בגאנון הפלוי
 הוא ניסה להடש את
 נוראר חום הגוון.

נימה של הקומיה הרומנטית. אך התוצאה מאכזבת כיוזד בשל הבימי חסר הסגנון והשתראה של האנגלני מייקל אפטד (אגטה) בזו של כורא הפחס). גם הופעתו הקולוניאלית הלפני-ארהנו של ג'ון בלשי איננה מטה את הכך לטעתה הערטת בלושי ניסחה כאן לשנת תdemiyut על ידי גילום מהאה של לומיאיל, בן רוחה התבעב מהלאו אוותנו נגיד לטייפיטס הרים והבטום של סדרתו המודדים. אולם, בולו'ן המזיאן באנטונ צאנצט בודדים המוכרות את הופיעו'ן המזיאן בערדים, פראים ושורבים והאחים בלוא', שהן בצד הופיעו'ן הטיליזו'ני שמשו'ן מעיבת דמותו. את שתי הופיעו'ן הקולוניאליות האחרוןנות מוטב אולי לרשום:

דניאל ורט ■

LION OF THE DESERT
DIR. MOUSTAFA AKKAR

מפיק-בימאי: מוסטפה עקד.
חסרים: ה.א. קרייג. שחקנים: אנטוני קוין, אליבר ריז,
איין פפאס וナルונה, רוד שטייגר, ג'ון גלונד, גסטון
מושין, אנדרו קAIR.
בשנת 1929 נולחה בינו מוסוליני, הדוכה האיטלקי את
הגנאל גראציאני לדכא את מרוד הבדויסים בלב הלוחמים זה
עלרים שנה נגד צבאות הכיבוש האיטלקים. בראש המורדים

ארון המזידר

מפיק-בימאי: מוסטפה עקד.

**תסריט: הא.ל. קרייג. שחזור: אנטוני קוין, אליבר ריד,
איירין אפאטס ר' ואלונת, רוד שטייגר, ג'ון גילגוד, גאסטון
מיינון. אונדרו ג'רארד.**

בשנת 1929 שולח בניו מוסוליני, הדוכיה האיטלקית את הגנראל גראציאני לדכא את מרדר הבזויוטים בלבוב, הלחמים זה עשרים שנה נגד צבאות הכיבוש האיטלקיים. בראש המורדים

ווערטוי החודש סרטוי החודש סרטוי החודש סרטוי החודש סרטוי החודש

סרטוי החודש סרטוי החודש סרטוי החודש סרטוי החודש

משעמם, מסורבל ומבולבל. הסיפור אינו משכנע ובנוי בצורה רופפת, הדמיות שטוחות, וכל מה שמתארח על הבד צפוי כמעט תמיד מראשת.

■ ש.ש.

סיכון גבואה. (ארה"ב, 1980)

HIGH RISK

בימאי: סטיווארט אפליל, מפיק: אנטוני קוון.
במהות על הסרטים האמריקאים מתייחס אנטוני קוון. עיסקה של שוד בתפקידו שבתפקידו מתנהל מישר וגידול ער של סמים, בחנות נוראלאים ואנשי ממשל — כמעט באופן חוקי. גן העדן הזה לפושעים מושך אליו כל מיני פרופרי ממון החזקים בסכר מהר — אפילו הסיכון בהשגתנו רב. ככל האם גם גיבורי סיכון גבואה — סרט בעדרת סרטוי הפועלה המתחרשים בגיגנלים של אמריקה הלטינית.

קבוצת גברים אמריקאים צעירים ומובטלים, יוצאים לספר-שבוע של שוד בטירתו המוגנת של אחד מראשי סוחרי הסמים הצעיריים אין יוזעת דבר על הפעולה המתוכננת — והמוסווות ייצאה משותפה לדיגו, ואילו הגיבורים עצם, חובבניים, נאיביים, ותאויי ממון, אינם מודעים לסקנות האורבות לחם.

סטיווארט אפליל, הבמאי, מתייחס לסרט בקהלות הענה בין "קוקומיקס" למבעבו אילקי מדרגה שלישית. יצא דוף בין השחקנים רק אנטוני קוון הנחדר כאו, מצחיק ואנשי מאד בראש קבוצת הגוילה הגוזלה בתפקיד לא גדול אבל מוצלח, שוק ההומו והניסי יכולם יצור. כל השאר — בינוי.

■ ג.א.

שלא Nadu משכינים (ארצות הברית, 1981)

NEIGHBORS
DIR. JOHN AVILDSEN

בימאי: ג'ון אビルדסן
שחקנים: ג'ון בלושן, קותארין ווקר, קאת' מוריארטி, דן הופץ: סרטוי מטלון. אורך: 94 דקות.

מערכת היחסים המטורפת שבין שני זוגות שכנים בשכונה מוגנים, שבכל בוגדי האגדה והגדה קיימת. אלא שהוניה של הסרט להסביר את האבסורד הפרטוי, פוגמת בתיאורה זאת קומדיית הוליוודית אופיינית, המתנהלת בקצב עכוז נשימה, גונן בלחשי המנוח המתגלה כசזרון אימתי ולא סתם מוקדם. דן איקירוד, כפי שהוא היה מפורסם בטליז'ון, מוציא מושכלו, והוא מושך אליו כל רוכח האגדה והגדה. הוא מושך לארון איקירוד, שוטף למעליהם "יאיחס בלוז" ניבע הפעם מושכלו, וההתנששות בין השניים מזאות בזו אחר זו, כמו עלייה מירוחו לנשמה. חבל רק שהסרט איינו מצליח למצוא את הטוון הנכון, ומשלב בדוגמא, סמנינס של סטויי מליטים שאינם במקום, סמןימים שככלם מרכזיה הפירושומת לסרט כי זה "יחולם בלחות קומי".

■ איל גנזה

סינמטק — ירחוב לענייני קוילנווע
סינמטק תל-אביב, סינמטק חיפה
מו"ל: "אייר" הוצאה לאור והפקה בע"מ
חווב בורשוב 5/א, תל-אביב 63808 טל. 242235
מערכת: עדנה ווּ פינגוֹן
Յוסי אoran, צביקה אורן, גידי אורשא, אלון גרובן,
דניאל ורט, חיות כלב, אייל גוזה, פטר ראדג, שאול שרידן.

כל הכוויות שמורות למו"ל.

ביבו אוורות (ארצות הברית, 1981)

TAPS
DIT. HAROLD BECKER

בימאי: האולד בקר
שחקנים: ג'ורג' סי. סקט, תימוטי האטון, רוני קופס. אורך: 126 דקות.

تلמידי פנימה צבאיים ביד בוסטון, מגלים שהנהלת המקומות מתחננת לטעון את המוסד ולמכור את הקרןאות לאנשי עסקים. עם החינוך הראשי (תימוטי האטון) בראשם, הם מתרבטים בתוך בית-הספר נילוחמים על דמותם הפונית להתקיים, לפי מטיב העקרונות הצבאים ממנהם (ג'ורג' סי. סקט) שנילחך לבית-חולות. וזהו סרטו של האולד בקר, אחרי שדה הבצל, וכkowski הוא סובל מאריכות יותר, מעיליה מסרבבת ואמורית שטחנית. לא ברור אם יש כאן רצון להציג סרט אטי-AMILITARY-ESTY, הבימאי מנסה לאחزو בחבל משני קצוטיו וכמובן שאינו מצליח בכך. חבל על שחקנים מוכרים כמו סקט והאטון שמתבזבזים כאן. הסרט ניקרא, במקור, *תירעות אשכבה*.

■ ש.ש.

אני הוא החוק (ארה"ב, 1981)

I, THE JURY
RICHARD T. HEFFRON

בימאי: ריצ'רד ט. הפפון
שחקנים: אראגד אלאגט, ברברה קארה, לורין לאנדון, אלאן קני, ג'פרי לאייס, פול סורביין, ג'אדסון סקוט. אורך: 111 דקות.

ה�ל שגרתי של מפקח המשטרה. העקבות מובילים אותו לאנשי הסדי. אי. אי. הנערים בשורות המאפייה, בклиיניקה לרופיה מינית או בשורתו של פרטיזן סקיפט. חשיפת המזימות מסכנת את חייהם ואת חייהם של מוכיריו.

זהו העבודה הקולוניאלית השנו לורמן של מיקי ספיילין. הראשון היה סרט שצולם בשיטת שלושת המימדים בוים בידי הארי אקססן (המוכר יותר בתסריטיאט) עם השחקן נפק של דידיו הרשיא. הפרסום מושגתו האפלת של השסי אי. אי. קיימים בסרט יסודות לסרט בלבד פרטיזן טוב. מעניין מה היה קורה לו הבמאי והتسרטיאריא לאי כהן (במאי מרטין סרטי פועל ואימה החפיזוק, התיקאים הפטריים של אדר ג'. הובז) היה מביאי סרט זה, ממן סלק לאחר רעיון המקורוי לשוחה בערך על מגילות החטכים, והיה ממש את רעיון השובע שבר ערך קליניט איסטווד בתפקיד הראשי. דמותו הספרותית של מייק האמר עשויה להפוך לקלולתו טוב ויצירתיות מוגנת של רוברט אלדרוי נשיית מנותח היא הדומהה חיוורת למדוי של הבלש הפרטיזן בילויו, מה שנוצר מוקרייה האדומות עלילה למדוי של הבלש הפרטיזן בילויו, מה שנוצר מוקרייה האדומיות ושם המרמזים אולי מה היה קורה כשצורך יתרה היציאה את הסרט.

■ דניאל ורט

עבדה נעימה (ארצות הברית, 1981)

TAKE THIS JOB AND SHOVE IT

DIR. GDUS TRIKONIS

בימאי: גאס טריקונייס.
שחקנים: רוברט הייס, אדי אלברט, דייוויד קית, ברברה הרשי, ארט קארו.

פרק מצלחה בחברה גודלה (הייס) נישח לעירית מולדתו הדוריתית, כדי לאגון לרכיבת מפעל היבריה המכומני נצירומו לענק הכלכלי שהוא משרת. וначילה הוא מוסה למלא את משימותיו, אבל עד מהרה הוא פוגש בחרום לפסל הלימודים המשכניים אותו לא לתת יד לחיסול עצמאו של צערן הבירה המקומי. הבימאי טרייקונייס, שלא עשה שום דבר אוו לשבח עבר (לראייה: *הנערה מנושוויל, רגע של אהבה*), מציע סרט

החודש סרטוי החודש סרטוי

תשע"ה-ב' י. ביאר

מִקְרָא: ★ ★ טוֹב מַאֲד

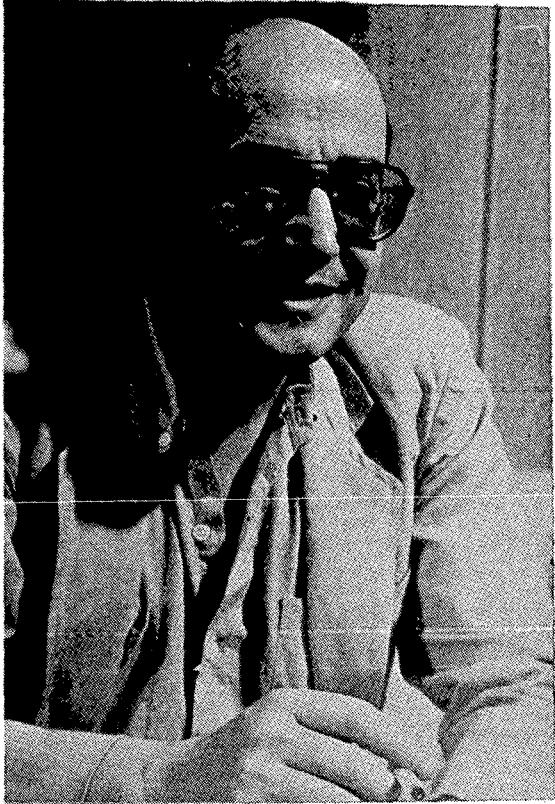
צ'ו

ב' גנדי

13

四

אנגלו-פולוס בפעם השנייה

תאו אングלופולוס בתל אביב

מסחרר יותר שהאיש הופך עצמו מיתום, מאמין במיתום זה, עד שבוטפו של דבר, האיש עצמו כרך אינו חויין כלל ועיקר. מה שמצטער מאהורי הסיפור הרווחתי, הוא פרשה מוכרתış, כת וזמן. פרשה של איש מתחילה מתחליל את דרכו בסיסמות פופולריות, שבchan הו אמן, משך אורה בנקודת המוגשים הנראים לוחוויות כי להגשים את הסיסמות שבחן או מנפנ': הוא מחזק את מעמדו, כי הוא משוכנע שאין דבר חשוב מההדריות יבו סבירו, מוביל אלכסנדר את נזמי מיתומים על סוטו הלבן, שריין מכסה את פניו, כל חזרתו מושמיים שההדריות יבאו סבירו, והעתרטלאים שיש לבני הגדודו, מתקבל הרושם שכן מדובר בראש תנועה עממית שיכנן צדק סוציאלי במלדתו וחילש השפעותיו. ומה הנה יותר מזה? רוכב עס בני עירובא אングליים שתפס, אל תוך ההרים, אל כפר מולදתו. כאן מתחליל הרטל לקל צביוון שווה. אם עד לשלב זה הוגז הרעם, ואופיע במקומו, הロー מתקלב, תחילה, בתורתו; וכשהוא הדוא — הכת כגורם המשחת את האוחדים בו.

בשנים שלא פנו מאז נאסר, הפרק הכהר להיות קומונה שווינית, לפי מיטב העקרונות של הארכיזום הנאור מן המערב (המייצג על הוגש הירק והחולש לו ביותר. זה יכול ליהו אדם בודד, או ידי' חמישה איטלקיים המוצאים שם מנוחה). כשאלכסנדר שב מופיע במקומו, הロー מתקלב, תחילה, בתורתו; וכשהוא הדוא, יותר מאשר הכרה היה.

מי שראה אתensus השחגניים ידע בו כדי להעיר את העושר החוזות שבסיגנוו של אングלופולוס, את המורכבות המפלאה של התמנונות שבhem מתרחשים דברים ובין מני מישורים המורוחקים במידה שונה מהצלה, והוא מונח להם אפרשות בכח, לעטס מאש, אל ורדעת הצופה, הוא מונח להם יוניות, התנוועות של המצלמה החושפה לפרטים נוספים ככל שהן להפתח ולכלנן תנועה לפני עיני, כאשר המוסיקה (עטמתה האידיאלית בכח, לנפשם מאש, אל ורדעת הצופה, הוא מונח להם אפרשות בכח, לעטס מאש, אל ורדעת הצופה, הוא מונח להם יוניות) האידיאליים בכח, והונפים הציגים של הרו יון מוסיפים את עצמות

אין זה סרט קל לצפייה, וربים מסובכים לקבל את הקולנוע של אングלופולוס כkolonoo לגיטימי — לדבריהם אלה הם תרגילים מגנוניים בלבד. אבל איש אין יכול להתחש לתיחסם, להבנה בהתקפותיו, ואנשיו מצוונים על הכל להפנות לו את האגן, כשהוא ולכישון הדורשים לתרוגלים מן הסוג הזה. אם אכן מדובר מפרופר חסר ישע על הרופאה. וככל שהוּך ומתקדם הספרו,

ההפקה המיסיחית הינה הפעעה לא-קטנה, לחובבי הקולנוע בישראל. בהבאה את אלכסנדר, הסרט האחרון שבאים עד עתה הבימאי היווני תיאו אングלופולוס, זמן קצר בלבד אחריו שהשימטוקים שלו, באיחור של שבע שנים, ולאחר מאתיים רבים. הינוו של הקהיל לא-אלכסנדר רקבע, בלי ספק, את החשק שהייתה למפיצים להיכנס להרפתקאות רומיות.

כ"י צריך להבין שסרט זה הוא בהחלת הרופתקאה, בקנה המידה המקובל על ההפקה הישראלית. אולי הוא פשוט יותר מ渼سع. והשחוקים, מארח עעלילתו רצפה מהורתה זמן אחד: ככלומר, אין כדי מרע נעד שדרה אחוריה בחוץ הזמן, אבל אין להסיק מתוך קר שווה סרט קל לעיכול, כלל וכלל לא. אוורכו כשלוש וחצי שעות, הצללים הארכיים המתוכננים ככריאו-אגאפיה מרכיבת מרכיבים קצב איש ומדרו, ואם אין הפעם השלכות רוכת מידי אל ההיסטוריה העתיקה של הוון (אם כי אגדת אלכסנדר מוקודין נימצא כל הזמן ברקע), יש בו השלכות רוכות לנצח פוליטי נתון שהוא בעל משמעות רבה בימינו, כאשר לא לכולם עמוס הוכח השכל שב. אנגלופולוס עצם טוען שביכן עת סרטו על שני מקורות. מצד אחד, על האגדה המסתירה כיצד בא איש מן הרים והשיב ליוון גודלה ועוצמה; ואת האגדה שנירקמה סביב דמותו של אלכסנדר מוקודין. מצד שני, הוא שאב השראה מתקירתה שארעה בתחילת המאה הזאת, כאשר קבוצת כפריים חטפה חיררים אנגליים, כדי להביע מחהה נגד גזילת אדריכליים, והפרשה הסתימיה האורה טראגי לנגדי כל הגוונים בדור.

תווצת השילוב היא מען פרסקה רחצת ידיים. תחילתה בחגיגת לריג' כנסית המאה ה-20-ה-21 שאותה הוגגים באורכו הפה; ראש כונפיות שודדים, שהוא אליו ראש השראה מתקירתה שארעה באותו הזמן מן הכלא שבאי מבודד. מצד אחד מציג אングלופולוס את המושגים הנישגים מכחוכים ששפתם אפלו לעין אירופה על יון, שהוא הם מכחוכים מתחום המרונה. מצד שני הוא מעל השם של מדינה הנחונה להסדר זרים, נישلت על ידי אפאטילוס ור, ומתחננת לתרבות זהה.

מן ההתחלתה הזואת, וכן הכנינה המפוארת של מגהינ' הגדודו, אל התמונה, אלכסנדר המכונה שכאן מוכחה את נשיון מיזמיים מההדריות יבו סבירו, מוביל אלכסנדר את נשיון מיזמיים, יחד עם בני עירובא אングליים שתפס, אל תוך ההרים, אל כפר מולදתו. כאן מתחליל הרטל לקל צביוון שווה. אם עד לשלב זה הוגז הרעם, ואנשו הוא — הכת כגורם המשחת את האוחדים בו.

סבירים החושבים שמדובר ביבירר לאומי, אבל עד מהרה מסתבר שהכח חשוב יותר מן ההישגים. השילוטון יקר יותר מן החיים, ואלכסנדר הופך מסמל השיחורו הלאומי, לדודן, ערוץ, המוציא להרוג את כל מי שמען להחננו לו. מטרפו בכונה תחילה כל אפרשות של הבנה עם הצד השער, שמילא אין מן הצדדים ביצור, ומשליט אימה וטירור בין אורותם האנושים שאת טובתם אמור היה לבקש.

אין כאן פירות מודוקדק של המניעים האישיים הדוחפים את האיש למעשייו. נאמר אמן כי אהנו ההורגת, שהיתה אחר-כך לרעתו, נירצתה ביום החחונה, ומאז אין להרווות את צימאנו לדם; הוא סובל מחלת הנפילה, (וותכן שהרמז לאיזה מנהיג טירורטי בן ימינו) אבל אסוד לבני תומה וגילים להזיז בו בתפקידיו, ואנשיו מצוונים על הכל להפנות לו את האגן, כשהוא ולכישון הדורשים לתרוגלים מן הסוג הזה. אם אכן מדובר

משתלים לשלם ב-

אשרזים וותוקף

הטליה
בנין
בנין
1982

• בנק המפעלים בע"מ • בנק המזרחי המאוחד בע"מ • הבנק הבינלאומי הראשון לישראל בע"מ • בנק קומוניגנסל לישראל בע"מ • בנק מסד בע"מ • בנק הבניה לישראל בע"מ
בנק יזרעאל חדייה בע"מ • בנק אפריקאי ישראלי בע"מ • בנק אוצר היולי בע"מ • בנק מפעלי אגדות ישראל בע"מ • בנק צפון אמריקה בע"מ • בנק לימיון ולסחר בע"מ • בנק עין ח'ר בע"מ

תפיעל את הבנק-קט שלר!

- אלג'אנט גאנט 1,200 ערך גאנט.
- סידניאן 24 ק"מ.
- ס.ה.ט.ז. 12 נסלה נסלה.
- ס.ד.י.א.ן. פלאס. 24 ק"מ.
- ס.ה.כ.כ. מרכז.

בנק-קט 2000
שעות שירות
24

בוא לגדול אותנו.

בנק הפועלים